بِسْمِ اللهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيمِ

bismillah

İnsanlık tarihi boyunca sürdürülen mücadelenin en önemli ve öncelikli konusu, hiç kuşkusuzdur ki, Tevhid inancının ortaya konulması olmuştur. Çünkü Tevhid konusu anlaşılmadan ne yüce Allah'a gereği gibi iman edilir, ne de yapılan ameller yüce Allah (cc) indinde kabul edilir. İşte bu nedenle yüce Allah (cc) insanlık tarihi boyunca gönderdiği elçilerini Tevhidi esasların duyurulması için görevlendirmiştir.

"Andolsun biz, her millet içinde: 'Allah'a kulluk edin, tağuttan kaçının' diye bir elçi gönderdik. Onlardan kimine Allah hidayet etti, onlardan kimine de sapıklık gerekli oldu. İşte yeryüzünde gezin de bakın, yalanlayanların sonu nasıl olmuş!" (Nahl, 36)

Tevhid inancının temel esası, yüce Allah'tan başka yüceltilerek sevilen, saygı gösterilen, değer verilen, korkulan, sığınılan, emir ve yasaklarına uyulan bütün kişi, grup, kurum ve beşeri sistemleri reddetmek, hayatın her safhasında yalnızca yüce Allah'ı tek ilah, Rab ve Melik edinmektir.

Yüce Allah (cc), iman edecek kişilerden yalnızca kendisinin ilah, Rab ve Melik edinilmesini ve kendisi dışındaki tüm ilahların, otorite ve idarecilerin reddedilmesini istemektedir.

"Dinde zorlama yoktur. Doğruluk, sapıklıktan seçilip belli olmuştur. Kim tağutu reddedip Allah'a iman ederse, muhakkak ki o, kopmayan, sağlam bir kulpa yapışmıştır. Allah işitendir, bilendir." (Bakara, 256)

Yüce Allah'ın hükmünü bırakıp insanların hayatları üzerine hüküm koyanlar, Rab'leri yüce Allah'a isyan edip azan ve ilahlık taslayan kimselerdir. Rab'lerine tuğyan edip tağutlaşan bu kimseleri reddetmek, Kelime-i Tevhide iman etmenin ilk ve en esaslı temelidir.

Tağut reddedilmeden İslâm adına söylenip yapılan her söz ve fiil, yüce Allah (cc) indinde hiçbir değeri bulunmayan, sahibine sorumluluk getiren boş ve anlamsız söz ve fiillerdir. Çünkü Tevhidi esaslara iman, öncelikle yüce Allah'ı birlemeyi esas alır.

Tevhidi esaslara iman etmek, yüce Allah'ı tek İlah, Rab ve Melik edinmek, en fazla O'nu sevmek,

O'ndan korkmak, rızkın O'nun tarafından verildiğine kesin inanmak ve hayatın her safhasında yüce Allah'ın indirdiği esaslara göre hareket etmektir. Yüce Allah'a karşı duyulan sevgi ve korkunun yanında kalpte başka sevgi ve korkuya yer vermek, O'nun indirdiği ilahi esaslara indi ya da beşeri duygular ve kurallar eklemek, Tevhidi esasları bozmaktır.

"İnsanlardan kimi, Allah'tan başka eşler tutar, Allah'ı sever gibi onları severler. İnananlar ise en çok Allah'ı severler. Zulmedenler, azabı gördükleri zaman bütün kuvvetin Allah'a ait olduğunu ve Allah'ın azabının çetin olduğunu anlayacaklarını keşke bilselerdi!" (Bakara, 165)

"Allah kuluna kâfi değil mi? Seni O'ndan başkalarıyla korkutuyorlar. Allah kimi şaşırtırsa artık onu yola getiren olmaz." (Zümer, 36)

Tevhidi esaslara iman eden bir kimse, düşünce, söz ve davranışlarını iman ettiği esaslara göre düzenlemekle mükelleftir ve hiçbir şekilde bu esaslara indi ya da beşeri hiçbir düşünce katamaz. İman edilen Tevhidi esaslara indi ya da beşeri bir düşünce katan bir kimse, Tevhid inancını zedeler ve şirke düşer.

Tevhidi esaslar, yalnızca yüce Allah'ı razı etmeyi esas alır ve bütün hassasiyetin bu konuya hasredilmesini ister. Tevhidi esaslara iman eden bir kimse, bireysel ve toplumsal davranış ve ilişkilerini ve yüce Allah'a karşı kulluk sorumluluk ve görevlerini bu esaslara göre düzenler.

Yüce Allah'a karşı duyulan sevgi, korkunun yanında kalbinde başka sevgi ve korkuya yer vermek, O'nun indirdiği ilahi esaslara indi ya da beşeri duygular ve kurallar eklemek, Tevhidi esasları bozmaktır.

Tevhidi esaslar, iman eden Müslüman birey için temel esastır. Müslüman birey, bütün düşünce, söz ve ilişkilerini bu esasa göre düzenler. Bu esaslar, Müslüman bireyler için hayatın gerçek anlamı ve yol gösterici kılavuzudur; kişiler arasındaki ilişkiler, hatır, arkadaşlık, saygı, sevgi ve korku bu esaslara göre şekillenir.

Tarihsel süreçte Tevhidi esaslara iman eden kimseler, bütün samimiyet ve hassasiyetleriyle her düşünce, söz ve davranışlarını iman ettikleri esaslara göre düzenlemişlerdir. Bu nedenle bu kimseler, en yakınlarından, anne babalarından

ve idaresi altında yaşamak zorunda bulundukları beşeri sistemlerden gelen ve iman ettikleri esaslara aykırı olan her türlü düşünce, söz ve davranışları reddetmişler, iman ettikleri Tevhidi esaslardan zerre kadar taviz vermemişlerdir. Bu hassasiyet, her dönem iman edenlerinde varolduğu gibi günümüzde Tevhidi esaslara iman edenlerde de bulunması imani bir gerekliktir.

Tevhidi esaslara olan iman ve sadakat uğruna insanlar, en yakınları ve idaresi altında yaşamak durumunda bulundukları beşeri zorba sistemler tarafından zulme uğramışlar, baskı ve işkenceye maruz kalmışlardır. Birçok kimse, iman ettikleri Tevhidi esaslar uğruna şehid olmuş, birçoğu da yerlerini ve yurtlarını terk etmek zorunda kalmışlardır. Nitekim yüce Allah (cc), bu konuda iman edenleri uyararak onları, iman ettikleri esaslar konusunda samimiyete ve sadakate davet etmektedir.

"Yoksa siz, sizden önce geçenlerin durumu başınıza gelmeden cennete gireceğinizi mi sandınız? Onlara öyle yoksulluk ve sıkıntı dokunmuştu, öyle sarsılmışlardı ki, nihayet peygamber ve onunla birlikte inananlar: 'Allah'ın yardımı ne zaman?' diyecek olmuşlardı. İyi bilin ki, Allah'ın yardımı yakındır." (Bakara, 214)

Tevhidi esaslara iman ettiklerini iddia ettikleri halde, yaşantılarını ve diğer insanlarla olan ilişkilerini iman ettiklerini söyledikleri esaslara göre düzenlemeyenlerin iman iddiaları, kuru bir iddiadan öte bir anlam ifade etmez.

Tevhidi esaslara iman eden bir kimse, hayatının her safhasını, diğer insanlarla olan ilişkilerini, arkadaşlık ve dostluklarını, yüce Allah'a karşı sorumluluk ve kulluk görevlerini iman ettiği esaslara göre belirler.

Tevhidi esaslara iman etmek, bir yaşam tarzıdır; bu yaşam tarzına en küçük bir katkı, Tevhidi bozar ve kişiyi şirke ve küfre sokar. Bu nedenle Tevhidi esaslara iman eden bir kimse, hayatının her safhasını, diğer insanlarla olan ilişkilerini, arkadaşlık ve dostluklarını, yüce Allah'a karşı sorumluluk ve kulluk görevlerini iman ettiği esaslara göre belirler.

Asr-ı Saadeti vücuda getiren Müslümanların, Tevhidi esaslara iman ettikleri ilk dönemlerine bakıldığında onların, iman ettikleri esaslar uğruna gerektiğinde en yakın arkadaşlarına, ebeveynlerine eş ve çocuklarına karşı tavır aldık-

ları görülür. Bugün aynı esaslara iman ettiklerini söyleyen kişilerin, ilk dönem Müslümanlarının onurlu tavırlarını sergilememeleri, bunların Tevhidi esaslara karşı samimiyetsizliklerinin bir göstergesinden başka bir şey değildir.

Yüce Allah'a, Kur'ani esaslara uygun bir şekilde iman ettiğimiz günden bugüne kadar en önemli önceliğimiz, Risalet tarihinde de görüldüğü üzere, Tevhidi esasları duyurmak ve insanları öncelikli olarak bu esaslara iman etmeye çağırmak olmuştur.

Bugüne kadar karşılaştığımız bütün baskı ve zulümlere rağmen, Tevhidi esaslara çağrımızdan zerre kadar taviz vermedik, vermeyeceğiz de inşaAllah. Çünkü bu çağrımız, bizim iman esasımızın temeli ve olmazsa olmazıdır. Bu nedenle bütün söz, yazı, dergi ve kitaplarımızda Tevhidi esasları önceledik ve ilişkilerimizi bu esaslar doğrultusunda belirledik, yüce Rabb'imizin izni ve yardımı ile bundan böyle de belirlemeye devam edeceğiz de.

Belirli bazı nedenlerle bir süredir ara verdiğimiz dergi yayınımıza yeniden başlıyor ve yüce Allah'ın izin verdiği sürece de yayınımızı sürdüreceğiz inşaAllah. Yayınımızı sürdüreceğiz ki, Hak ve batıl taraftarları saflarını belirlesin, yüce Allah'ı ilah edinenlerle hevalarını, mallarını, beşeri zulüm sistemlerini ilah edinenler net olarak ortaya çıksın.

Yayınımızı sürdüreceğiz ki, Tevhidi esasları açık bir şekilde ortaya koyanlarla bu gerçekleri bulandırmaya çalışan Samiri soylu belamların safları ayrılsın, yüce Allah'ı razı etmek isteyenler ile beşeri tağuti sistemleri razı etmeyi yaşamlarının gayesi edinenler net olarak bilinsin.

Tevhidi esasları yayınlamaya devam edeceğiz ki, üç kuruşluk çıkarları için Hakkı batıla karıştırıp gerçekleri gizleyen belamların kirli yüzleri ortaya çıksın, yalancı oldukları herkes tarafından bilinsin, günümüzde, insanlara Kur'an'ı açıkladıklarını iddia ettikleri halde kendileri Kur'an'a aykırı hareket eden belamların maskeleri düşsün, ne derece Allah ve İslâm düşmanı oldukları ortaya çıksın.

Bu sayımızda, İslâm düşmanı Kemalist zorbalığın kurduğu ve varlığını İslâm'ı bozmaya adayan Diyanet şebekesinin gayri İslâmi bir teşkilat olduğu üzerinde duracak, bu teşkilatın ve kiralık ajanlarının İslâmi esasları, aldıkları üç kuruşluk çıkarları için nasıl bozduklarını ortaya koyacağız inşâAllah.

inkârı farz, itaat edilmesi küfür olan DİYANET ŞEBEKESİ islâmi gerçekleri saptırmakla görevli bir teşkilât

İslâm, insanlar arasında dünya hayatında varolan adabı muaşeret kuralları da dâhil, tüm siyasi, hukuki, ticari, sosyal ve toplumsal ilişkilerini düzenleyen bir din ve sistemdir. İslâm dinine iman eden bir kimse, İslâm'ın bütün hükümlerini kabul etmek hayatını, diğer insanlarla olan ilişkilerini ve Rabb'ine karşı kulluk görev ve sorumluluğunu bu hükümlere göre düzenlemek zorundadır.

İslâm'ın, insanların dünya hayatlarını düzenleyen bir din, bir sistem olduğunu bilen İslâm düşmanları, özellikle de Kemalist sistem, İslâm dinini yeryüzünden kaldırmak ve inanan insanları dinsiz birer ateist yapmak için çeşitli yollara başvurdular, ancak bu çabalarında başarılı olamadılar.

İslâm'ın bir hayat nizamı olduğunu itiraf eden Kemalist zorbalığın koruyucuları, bu gerçeği, zaman zaman açık bir şekilde dile getirmektedirler. Kemalist zorbalığın akıl hocalarından Prof. Mümtaz Soysal, **"100 soruda Anayasanın Anlamı"** adlı kitabında, İslâm'ın bir hayat nizamı olduğunu şu ifadeleri ile açıklamaktadır.

"İslâm dini, din ile devlet işlerini ayırmak şöyle dursun, bunlarda tam bir kaynaşma getiriyor. Din, insanların iç dünyaları kadar, devlet konusundaki davranışları da kurallara bağlamak amacını gütmektedir. Bu alanda laikleşmeye doğru atılan her adım, eninde sonunda dinin kendisi ile çatışmaya kadar varıyor." *(Prof. Mümtaz Soysal, 100 soruda Anayasanın Anlamı, sh. 172)*

Kemalist sistem, İslâm ile çatışmayı göze alamadı, çünkü akıbetinin ne olacağını çok iyi biliyordu. İslâm ile karşı karşıya gelmeyi göze alamayan inkârcı zorba sistem, daha sinsi metotlarla İslâm'ın sosyal hayata yönelik hükümlerini hayattan kaldırıp vicdanlara hapsetmek için Diyanet işleri başkanlığı adı altında bir teşkilat kurdu. Prof. Mümtaz Soysal, bu teşkilatın görevinin ne olduğunu şu satırları ile ortaya

koymaktadır.

"Bu da, dinin toplum işlerinden, toplumsal görevlerinden sıyrılıp 'vicdanlara itilmesi', kişilerin iç dünyalarından dışarıya taşmayan bir inançlar bütünü sayılabilmesi. Bu, aynı zamanda, dünya işleriyle yakından ilgili olan Müslümanlığın kendi içinde de bir reforma girişmek demek. Bir bakıma, Atatürk'ün uygulamak istediği laiklik politikası, dini, 'toplumsal' olmaktan çıkarıp 'kişisel'leştirirken, Müslümanlığın temek niteliklerinden birine de dokunmuş oluyordu. Laik devlet, yalnız mezhepler arasında ayırım gütmeyen, resmi bir dini olmayan, dinsel kurallarla iş görmeyen bir devlet olmakla kalmamalı, aynı zamanda dinin vicdanlara itilmesi için gerekli tedbirleri de alabilen devlet olmalıydı." *(Mümtaz Soysal, a.g.e. sh. 171)*

Laiklik: Fransa'da Hrıstiyanlığı, halk üzerinde bir baskı aracı olarak kullanan Kral ve kilisenin zulüm ve sömürüsünden bıkan Fransız düşünürlerinin, ortaya attıkları iddialarının tanımı olan laiklik kavramı, dini hayattan fertten ve toplumdan uzaklaştırma düşüncesidir.

Türkiye'de laiklik; İslâm'ın ve Hrıstiyanlığın birbirinden çok farklı birer din olduğunu bilmeyen ya da bildikleri halde efendilerini memnun etmek adına, aynı olduğunu kabul eden Emperyalizmin yerli işbirlikçisi M. Kemal ve yandaşlarının Türkiye'de, İslâm'ı sosyal hayattan kaldırmak adına dayattıkları bir zorbalıktan başka bir şey değildir.

Laik, ateist, dinsiz Kemalist sistem, dinin sosyal ve toplumsan hayattan kaldırılıp vicdanlara itilmesi görevini en iyi şekilde yapacak olan Diyanet şebekesini kurdu. Bu şebekenin, laik sistem içindeki yerinin ve görevlerinin ne olduğunu da yine Soysal, şöyle ifade etmektedir.

Laik, ateist, dinsiz Kemalist sistem, dinin sosyal ve toplumsan hayattan kaldırılıp vicdanlara itilmesi görevini en iyi şekilde yapacak Diyanet şebekesini kurdu. Bu şebekenin, laik sistem içindeki yerinin ve görevlerinin ne olduğunu da yine Soysal, şöyle ifade etmektedir.

"Laik devlette 'Diyanet İşleri Başkanlığı'nın genel idare içinde yeralması, Türk devriminin özelliklerine uygun bir laikliğin, yani dini toplum işlerinden kişisel vicdanlara itebilme işinin daha sağlam ve emin yollardan gerçekleştirilmesi dışında herhangi bir anlam taşıyamaz." *(Mümtaz Soysal, a.g.e. sh. 174)*

Kemalistler, hiçbir şeyden çekinmeden, pervasız bir şekilde İslâm dini üzerinde oynadıkları oyunu ifade etmekte ve Diyanet şebekesinin hangi amaçla kurulduğunu açıklamaktadırlar. Kurulan bu şebekenin görevi, İslâm'ın sosyal ve

toplumsan kurallarını gizlemek, İslâm'ı, yaşamsal hayattan uzaklaştırarak tıpkı Hıristiyanlık ve diğer batıl dinler gibi ruhbanlık dini haline getirip vicdanlara hapsetmektir.

İslâm düşmanı Kemalist sistem, kurduğu Diyanet şebekesini oldukça önemsemiş ve Genel Kurmay Başkanlığı gibi **"başkanlık"** olarak isimlendirmiştir. Genel Kurmay Başkanlığı, fiziki baskı ve zorbalıkla insanları sindirirken, Diyanet şebekesi de insanların dini duygularını istismar etmiş ve İslâm'ı, her türlü yalan ve sahtekârlıkla vicdanlara hapsetmeye ve ruhbanlık dini haline getirmeye çalışmıştır.

Ateist, laik sistem, Diyanet şebekesini yalnızca konum olarak değil, yapacağı işler için de oldukça önemsemiş ve bütçesinden her yıl düzenli olarak ve laik sistemin birçok önemli bakanlıklarının bütçelerinin 10-15 katı kadar parayı, bu şebekenin işleyeceği dini cinayetleri *(İslâm'ı vicdanlara hapsetme görevi)* karşılığında rüşvet olarak vermektedir.

Kemalist zorba sistem, protokolde Tapu Kadastro Müdürlüğü kadar bir yere sahip olan Diyanet şebekesine bütçesinden, sistemin çok önemli altı bakanlığının toplam bütçesinden çok daha fazla bir para ayırmaktadır. Ayrıca yıl ortasındaki ek ödemeler ve bu şebekenin kurduğu Diyanet vakfının gelirinin de eklenmesi ile bir müdürlük seviyesindeki Diyanet şebekesinin bütçesi, devlet içinde devlet bütçesi haline gelmektedir.

Kemalist zorba sistem, protokolde Tapu Kadastro Müdürlüğü kadar bir yere sahip olan Diyanet şebekesine bütçesinden, sistemin çok önemli altı bakanlığının toplam bütçesinden çok daha fazla bir para ayırmaktadır.

Diyanet şebekesi, laik sistemden ve çeşitli sahtekârlıklarla halktan topladığı paralarla müftüler, vaizler ve namaz memurları ile bunların laik ve ateist sistemin taleplerine uygun çalışıp çalışmadıklarını kontrol edecek müfettişler kiralamıştır. Bu kiralık ajanlar, Diyanet şebekesinden, maaş adı altında aldıkları rüşvet niteliğindeki paralar nedeniyle görevlerini gereği gibi yapmışlar ve İslâm'ın siyasal ve toplumsal hükümlerini gizleyerek İslâm'ı hayattan uzaklaştırmışlardır.

Diyanet Şebekesinin Başındaki Başkanlar:

Ateist laik Kemalist sistem tara-

fından kurulan Diyanet şebekesinin başına, sürekli olarak, İslâm'ın bir hayat nizamı, bir devlet sistemi olmadığını söyleyen, ateist Kemalist sisteme iman eden ve zorba sisteme, İslâmi gerçekleri gizleyeceğine dair güvence veren kişiler getirilmiştir. Diyanet şebekesinin başına getirilen bu kişiler, görevlerini laik ateist sistemin emirlerine göre yerine getirmişlerdir. İslâm düşmanı bu başkanların hepsi aynı olmakla beraber bunlardan bir kaçının söylediklerine bakıldığında bunların, nasıl bir kişiliğe sahip oldukları ve İslâm'dan çok ateist Kemalist sisteme iman ettikleri görülecektir.

Tayyar Altıkulaç, göreve getirildiği zaman, görevini Atatürk ilke ve inkılâpları doğrultusunda yerine getireceğini söylemiştir.

Sait Yazıcıoğlu, kendisinin cunta yönetimi tarafından Diyanet şebekesi başına getirildiğini, cuntadan övgü ile söz ederek, yüzü kızarmadan açıklamıştır.

Diyanet şebekesinin başına getirilen başkanların hepsi birbirinin benzeri ve ateist sisteme iman eden, laik sistemin İslâm'ı hayattan kaldırmasını can u gönülden destekleyen, İslâm'a iman etmeyen kişilerdir. Bunlardan biri de eski başkanlardan **Ahmet Hamdi Akseki** adlı kişidir. Bu kişi, sistemin İslâm dini üzerinde oynadığı oyunu can u gönülden kabul etmiş ve yazdığı kitaplarda, bunu ifade etmekten çekinmemiştir.

Akseki, yazdığı kitaplarda, İslâm'dan ve İslâm'ın siyasi görüşünde ne kadar gafil olduğunu, cehaletini gizlemeden ortaya koyabilmiştir. Aşağıya alınan yazı, Akseki adlı kişinin cehaletinin ve aldığı maaş karşılığında gerçekleri nasıl gizlediğinin apaçık bir göstergesidir.

"Din, bir devlet işi değil, bir vicdan işidir. Nerede devlet, fertlerin din işleriyle meşgul olmuş ve bunu nizamlamaya kalkmış ise orada bir huzursuzluk başlamıştır. Çünkü öyle yerlerde zamanla din siyasete ve netice itibarıyla de şahsi menfaate alet edilmiş, taassup hakim olmuş, İslâm dininin vasıflarından biri olan şefkat ve müsamaha ortadan silinerek yerini zulüm ve ceberruta bırakmıştır." *(Akseki, İslâm Fıtri, Tabii ve Umumi bir dindir, C.1,Sh.576)*

Bu satırları yazan Akseki adlı şahıs, öncelikle kendisini o göreve getiren laik ateist sistemin, dini ateist felsefesine göre nasıl düzenlediğini, ya bilmeyecek kadar cahil ya da gerçekleri bilerek çarpıtan, Hakkı batıla bulayıp gerçekleri örtbas eden, Samiri soylu yalancı bir belamdır.

İkincisi Akseki, yazdıklarıyla Rasulullah (as)'ın aynı zamanda bir siyaset ve devlet adamı olduğun-

dan habersiz ve Hulefa-i Raşidin hayatlarından ve devlet yönetimlerinden ne kadar gafil olduğunu ortaya koyan bir düzenbaz ve cahildir.

İslâm'ın, şefkat ve müsamaha yönünü bilen Akseki'nin, İslâm'ın devlet yönünü ve İslâmi esasların sosyal ve toplumsan hükümlerini bilmemesi düşünülemez. Burada yapılan düzenbazlık, alınan maaş ve verilen makam uğruna İslâmi gerçeklerin gizlenmesinden ve bile bile Hakkın batıla bulaştırılmasından başka bir şey değildir.

Laik Kemalist sistem, kendi ateist felsefesine uygun hareket eden Diyanet şebekesinin başkanlarını ve hizmette kusur etmeyen müftü, vaiz ve namaz memurlarını, tıpkı Fir'avn'ın, Hz. Musa (as)'ın getirdiği gerçekleri saptırmaları karşılığında sihirbazları mükâfatlandıracağını vaat etmesi gibi, mükâfatlandırmış, onların birçoğunu daha sonra milletvekili seçtirerek ödüllendirmiştir.

Yukarıda belirtildiği üzere laik ateist Kemalist sistem, kendi küfür felsefesine göre düşünen kişileri, diyanet şebekesinin başına getirmiş bunlar ve bunların kiraladıkları müftü, vaiz ve namaz memurları vasıtasıyla İslâmi esasların toplumsal ve sosyal hükümlerini gizletmiş, İslâm'ı ruhban bir hale dönüştürerek bu vicdansızlar eliyle vicdanlara hapsettirmiştir. Kiralanan bu ajanlar da, aldıkları ücretin hakkını vererek, hakkı batıla bulandırmış ve gerçekleri gizleyerek İslâm'ın toplumsal ve sosyal hükümlerini gizlemişlerdir.

Bu şebeke, İslâmi esaslardan birçoğunu örtbas etmiş, gizlemiş, birçoğunu da asıl anlamlarından saptırmıştır. Kısacası bu şebeke, kiralık ajanları ile İslâmi esasları katletmiştir. Bu nedenle bu şebeke, Diyanet değil, cinayet şebekesidir.

Müftü, Vaiz ve Namaz Memurlarının Durumu:

Diyanet şebekesi, kendisine yükletilen dini vicdanlara hapsetme görevini, laikliğin esaslarına ve ateist prensiplerine uygun bir şekilde yerine getirmiş ve halen de hiç aksatmadan yerine getirmektedir. Bu nedenle bu şebeke, İslâmi esaslardan birçoğunu örtbas etmiş, gizlemiş, birçoğunu da asıl anlamlarından saptırmıştır. Kısacası bu şebeke, kiralık ajanları ile İslâmi esasları katletmiştir. Bu nedenle bu şebeke, Diyanet değil, cinayet şebekesidir.

İslâmi gerçekleri gizleyen Diyanet adındaki cinayet şebekesinin kiralık ajanları, Kur'an'ı Arapça olarak tam okumalarına karşılık Türkçe açıklamasının, devlet ile ilgili hükümlerini gizleyerek insanlara, Kur'an'ın bireye hitap eden ibadetlerle ilgili hükümlerini anlatıyorlar. Bu ücretli ajanların, İslâm'ın yalnızca bu kısımlarını bildikleri elbette söylenemez. Çünkü bir üst ayeti okuyup hemen altındaki ayeti görmemek mümkün değildir. Onlar, ateist düzenin kurduğu diyanet şebekesinin kendilerinden istediğini yapmakla görevlidirler.

Ateist sistemin kiralık ajanları, hükmün yalnızca yüce Allah'a ait olduğunu, faizle iştigal etmenin, Allah'a ve Rasulüne savaş açmak anlamını taşıdığını ve küfür olduğunu, tağutu reddetmeden yüce Allah'a iman edilmeyeceğini, kısas, had cezalar, zina ve miras ile ilgili ayetleri, şirk ve putperestliği, hukuki şer'i hükümleri hiçbir zaman insanlara açıklayamaz, anlatamazlar.

Yüce Allah (cc), aldıkları üç kuruşluk maaşları için ayetleri gizleyip açıklamayan Diyanet şebekesinin kiralık ajanları olan müftü, vaiz ve namaz memurlarının durumunu ortaya koymakta, onlara lanet okumakta ve bu kimselerin, sapık kimseler olduklarını ve onlar için acı bir azabın olduğunu bildirmektedir.

"İndirdiğimiz açık delilleri ve hidayeti biz Kitapta insanlara açıkça belirttikten sonra gizleyenler (var ya), işte onlara hem Allah lanet eder, hem bütün lanet edebilenler lanet eder." (Bakara, 159)

"Allah'ın indirdiği Kitaptan bir şey gizleyip, onu birkaç paraya satanlar var ya, işte onlar karınlarına ateşten başka bir şey koymuyorlar. Kıyamet günü Allah ne onlara konuşacak ve ne de onları temizleyecektir. Onlar için acı bir azap vardır.

Onlar hidayet karşılığında sapıklık, mağfiret karşılığında azap satın almışlardır. Onlar ateşe, karşı ne kadar da dayanıklıdırlar(!)" (Bakara, 174-175)

"Ebedi lanet içinde kalırlar. Ne kendilerinden azap hafifletilir, ne de onlara fırsat verilir." (Bakara, 162)

Diyanet şebekesinin maaşlı ajanları, ateist rejimden aldıkları birkaç kuruş uğruna, yüce Allah'ın indirdiği ve açıklamasını istediği ilahi hükümleri gizleyerek kendi elleriyle kendilerini ebedi ve küçük düşürücü acı azaba atmışlardır. Yaptıkları için ne derece kötü olduğunun farkında olmayan bu kiralık ajanlar, yüce Allah'ın Kitabını arkalarına atmışlar, hükümlerini gizleyerek insanların Tevhidi esaslara yönelmelerine engel olmuşlardır.

"Allah, kendilerine Kitap verilenlerden: 'Onu mutlaka insanlara açıklayacaksınız, gizlemeyeceksi-

niz!' diye söz almıştı. Fakat onlar, verdikleri sözü sırtlarının ardına attılar ve karşılığında birkaç para aldılar. Ne kötü şey satın alıyorlar.' (Al-i İmran, 187)

"Allah'ın ayetlerini az bir paraya sattılar da O'nun yoluna engel oldular. Onların yaptıkları, gerçekten ne kötüdür!" (Tevbe, 9)

Diyanet şebekesinin kiralık ajanları, Kur'an'ın bir kısım hükümlerini gizleyerek insanların Allah yoluna yönelmesine ve Tevhidi esasları öğrenip şirk ve küfürden kurtulmalarına engel olmuşlardır. Şeytan (aleyhillanen)ın yapmak istediğini, aldıkları üç kuruşluk çıkar uğruna Diyanet şebekesinin kiralık ajanları yapmışlardır. Şeytan (aleyhillane), yemin ederek, Allah'ın doğru yolu üzerine oturacağını ve bu doğru yola gelen insanları saptıracağını söylemişti.

"Öyle ise, dedi, beni azdırmana karşılık, and içerim ki, ben de onlar(ı saptırmak) için senin doğru yolunun üstüne oturacağım. Sonra önlerinden, arkalarından, sağlarından, sollarından onlara sokulacağım ve çoklarını şükredenlerden bulmayacaksın!" (A'raf, 16-17)

İşte şeytanın bu görevini Diyanet şebekesi ve ona bağlı kiralık ajanları yapmaktadır. Camilere oturtulan bu kiralık ajanlar, yüce Allah'ın adını kullanarak ve O'nun ayetlerinin bir kısmını gizleyerek insanları doğru yoldan ve Tevhidi esaslardan saptırmaktadırlar.

Camilere oturtulan bu kiralık ajanlar, yüce Allah'ın adını kullanarak ve O'nun ayetlerinin bir kısmını gizleyerek insanları doğru yoldan ve Tevhidi esaslardan saptırmaktadırlar.

Diyanet şebekesi, hazırladığı ve namaz memurlarının ellerine tutuşturduğu hutbelerle dinin bir vicdan meselesi olduğunu sürekli bir şekilde tekrarlatıp durur. Böylece insanlarda, din denince kişinin iç dünyasından dışarıya çıkmayan, siyaset ve devletle ilgilenmeyen bir anlayış hâkim olur. Yüce Allah'ın devre dışı bırakıldığı, O'nun yerine insanların ilah olarak kabul edildiği bu anlayış, şeytanın yapmak istediği şeyin ta kendisidir.

Ateist laik Kemalist sistemin ve onun kurduğu Diyanet şebekesinin, İslâmi konularda hüküm koymaya, camileri işgal edip namaz memuru atamaya hak ve yetkileri

yoktur. Yüce Allah (cc), bu müşriklerin böyle bir haklarının bulunmadığını bildirmektedir.

"Müşrikler, nefislerinin küfrünü göre göre Allah'ın mescitlerini şenlendiremezler. Onların yaptıkları işler, boşa çıkmıştır. Ve onlar, ateşte sürekli kalacaklardır.

Allah'ın mescitlerini, ancak Allah'a ve ahret gününe inanan, namazı kılan, zekâtı veren ve Allah'tan başka kimseden korkmayanlar şenlendirirler. Onların, doğru yolu bulanlardan olacakları umulur." (Tevbe, 17-18)

Kendileri şirk ve küfür içerisinde olan kimselerin, İslâm'a hizmet etmeleri elbette mümkün değildir. Şayet böyle kimseler, İslâm'a hizmet etmeye çalışıyor ve İslâmi konularda konuşuyorlarsa bunlar, şeytanın görevini üstlenmiş ve dini bozmaya çalışan kimselerdir. Yüce Allah'a ve O'nun indirdiği Tevhidi esaslara iman eden hiç kimse, şirk ve küfür içerisinde yüzen Diyanet şebekesinin paralı ajanlarına inanmaz, onlara hiçbir konuda tabi olmaz.

İnsanların yeryüzündeki hayatlarını düzenlemek için gönderilen İslâm dinini hayattan kaldırmaya çalışan Diyanet şebekesinin, dini vicdanlara hapsetme çabası yanında İslâm üzerine oynadığı başka melanetleri de vardır. İşte bunlardan birkaç tanesi,

Küfür, şirk ve putperestlik konularını gizlemesi; Tevhidi esasların temel amacı, küfür ve şirkin terk edilerek yüce Allah'a sadakatle iman edilmesidir. Diyanet şebekesi ve ona bağlı ajanları, ülkede işlenen küfür ve şirk konularını dile getirmemekte, putları kutsayan yöneticilerin yaptıklarının putperestlik, küfür ve şirk olduğunu insanlara açıklamamaktadır. Bu nedenle insanlar, çoğu zaman din adına bu putperest yöneticileri destekleyerek onların küfür, şirk ve putları kutsamalarına ortak olmakta ve şirke düşmektedirler.

Vakti girmeyen namazı kıldırması; Diyanet şebekesi, özellikle Ramazan ayında bir ay boyunca sahuru yaklaşık 45 dakika önce bitirmekte ve sahurdan hemen sonra ezan okutmaktadır. İnsanlar, ezan okunduğunda sabah namazı vakti girmiş sanarak, bir ay boyunca vakti girmeden sabah namazlarını kılıyorlar ki, vakit girmediği için kılınan namaz, sabah namazı olmadığı için o insanlar, sabah namazlarını kılmamış oluyorlar.

Türkiye'de sabah namazını vaktinden önce kıldırıp namazı boşa çıkaran Diyanet şebekesi, yurt dışında da, özellikle de batı Avrupa ülkelerinde, yaz günlerinde, yatsı namazını, vakti girmeden ve ortalık daha aydınlık iken kıldırmakta, sahur vaktini, sabah aydınlığı ortaya çıktıktan ve sabah namazı vakti gir-

dikten sonra bitirmektedir. Böylece insanlar, hem yatsı namazını kılmamış oluyorlar, hem de oruçlarını sakat ediyorlar.

Bayram günü oruç tutturması ya da arife günü bayram yaptırması; Oruç ve bayram, hilalin görünmesi ile başlar. Ancak bu hassasiyeti taşımayan ve hilali gözetlemeyen diyanet şebekesi, kimi zaman bayram gününde insanlara oruç tuttururken, kimi zaman da arife günü insanlara bayram yaptırarak onların haram işlemelerine neden olmaktadır.

Fasık ve kâfirlerin cenaze namazlarını kıldırtarak Allah'ın ayetlerini inkâr etmesi; Kur'an-ı Kerim, fasıkların cenaze namazlarının kılınmayacağını ve kabirleri başında durulmayacağını açık bir şekilde belirtir.

"Ve onlardan ölen birinin üzerine asla namaz kılma, onun kabri başında durma. Çünkü onlar Allah'ı ve Elçisini tanımadılar ve yoldan çıkmış olarak öldüler." (Tevbe, 84)

Bu açık hükmü hiçe sayan Diyanet şebekesi ve bağlı elemanları, aldıkları üç kuruşluk çıkarları ve iman ettikleri ateist laik sistemin isteği ile Allah'ı ve Rasulünü tanımayan kâfir, müşrik ve fasıkların cenaze namazlarını kıldırarak insanların yüce Allah'ın bu hükmüne karşı hareket etmesine neden olmaktadırlar.

İslâm'da olmayan, bid'at olan namazlar ve kutsanmış geceler ihdas etmesi; Kur'an'da namazların vakitleri açık bir şekilde belirtilmiştir. Bu nedenle Yatsı namazından sonra vitir diye kılınan namazın yatsıdan sonra kılınacağına dair Kur'ani ve Peygamberi hiçbir delil yoktur.

Kur'an'da namazların vakitleri açık bir şekilde belirtilmiştir. Bu nedenle Yatsı namazından sonra vitir diye kılınan namazın yatsıdan sonra kılınacağına dair Kur'ani ve Peygamberi hiçbir delil yoktur.

Vitir namazı, gece biraz uyuyup uyandıktan sonra kılınan ve Rasulullah (as)'ın da sürekli bir şekilde uyuyup uyandıktan sonra sabah namazına yakın vakitlerde kıldığı bir namazdır. Vitir namazının yatsıdan sonraya alınması, açık bir şekilde bid'attır ki, bu bid'atı işleyenler, Rasulullah (as)'ın ifadesi ile cehennemdedirler. Vitir namazının yatsı namazına eklenmesi, yüce Allah (cc) tarafından bildirildiği üze-

re, tamamlanmış olan dini bozmaktan başka bir şey değildir.

İslam'da kutsanmış ve Rasulullah (as) tarafından kutlanmış hiçbir gece yoktur. Böyle geceler ihdas etmek, Hıristiyanlığa özenmek, İslâm'ı bozmak, bid'at ve sapıklıktır. Diyanet şebekesinin, camilerde hararetle kutladığı bu bid'at gecelerine katılmak, şeytanın adımlarını takip ederek dini bozmaktır.

Diyanet şebekesi ve elemanları ateist, tağuti sistemin temsilcileridirler, İslâm düşmanı tağuti sistem adına çalışan diyanet ve elemanları, İslâm'ı ve Müslümanları temsil etme hakkına sahip değildirler. Yüce Allah (cc) adına çalışmayan bu belamlara uymak, şeytanın adımlarını takip etmek ve bu konudaki yüce Allah'ın emirlerine muhalefet etmektir.

Yüce Allah'a, İman Eden Müslümanların Görev ve Sorumlulukları

Müslümanlara düşen görev ve sorumluluk, şeytanın adımlarını izleyen bu cinayet şebekesinin kiralık ajanları olan müftü ve vaizlerine inanmamak ve namaz memurlarının arkasında namaz kılmamaktır. Çünkü birincisi bunlar, tağutun temsilcileridir ve Müslüman değillerdir. Kendileri Müslüman olmayanların Müslümanlara öncülük yapmaları hiçbir şekilde mümkün değildir. İkincisi, bunlara inanmak, kişiyi şeytana tâbi kılacağı ve onu yüce Allah indinde sorumluluk altına sokacağı gibi, namaz memurları arkasında kılınan namazlar da boşa gidecektir.

Diyanet şebekesinin kiralık ajanlarına inanıp onlara tabi olmak, kişiyi günaha sokacak, haram işler yapmalarına neden olacaktır. Çünkü Diyanet şebekesi, insanları sürekli kandırmakta ve onların haram işlemelerine, küfre ve şirke düşmelerine neden olacaktır.

Diyanet şebekesine uymak, İslâm üzerine oynanan oyunlara ortak olmak, yüce Allah'a ve Rasulüne savaş açmaktır. Yüce Allah'a iman etmiş kimselerin, İslâm düşmanı laik ateist düzenin ve onun kurduğu Diyanet şebekesinin şirk ve küfür olan uygulamalarına karşı çıkmaları imani bir zorunluluktur.

Küfür sisteminin ve onun maşası Diyanet şebekesinin İslâm üzerine oynadığı oyunlara karşı çıkmayanlar ve yapılanlara seyirci kalanlar, tıpkı Hz. Lut (as) kavmindeki nemelazımcılar ve Cumartesi gününe saygısızlık edenleri uyarmayan kişiler gibi, onların küfürlerine ve onlara gelen azaba ortak olacaklardır.

İslâm, iman edenler için, canlarından, mallarından, eş ve çocuklarından daha değerlidir. Bu nedenle nasıl ki dünyevi değerlere, iffet ve namuslara, mal ve canlara yapılan bir saldırıya karşı çıkılıyorsa, İslâmi değerlere karşı sürdü-

rülen sinsi ve açık saldırılara karşı da Müslümanlar, daha fazla bir hassasiyetle karşı çıkmalı, bütün güçleri ile bu din düşmanı saldırgan küfür sistemine ve onun maşası Diyanet şebekesine karşı tavır almalıdırlar.

Şu bir gerçektir ki bir kimse, kendisinin mal, can ve ırz düşmanı olan birinin daha güçlü olmasını, onun daha iyi olmasını istemez, hatta onun yok olması için elinden geleni yapar. Aynı şekilde İslâm düşmanı Batı hukukundan derlenmiş, Batı kültür ve felsefesini kabul etmiş, Anadolu'yu işgal ettiği günden bugüne kadar, bütün gücü ve kurumları ile İslâm'a ve Müslümanlara düşmanlık beslemiş, İslâmi değerlere savaş açmış, yüzlerce hatta binlerce Müslümanı katletmiş, darağacılarda sallandırmış olan Kemalist sistem, İslâm lehine hayırlı bir karar alabilir, İslâm'ın gelişmesini isteyebilir mi?

Elbette alamaz! Çünkü ateist laik sistem biliyor ki, İslâm'ın gelişmesi ve insanlar tarafından İslâm'ın net olarak bilinmesi kendi sonunu hazırlayacaktır. Bunu bilen Kemalist zorbalığın akıl hocası Mümtaz Soysal'ın itiraf ettiği gibi:

"İslâm dini, din ile devlet işlerini ayırmak şöyle dursun, bunlarda tam bir kaynaşma getiriyor. Din, insanların iç dünyaları kadar, devlet konusundaki davranışları da kurallara bağlamak amacını gütmektedir. Bu alanda laikleşmeye doğru atılan her adım, eninde sonunda dinin kendisi ile çatışmaya kadar varıyor." *(Prof. Mümtaz Soysal, 100 soruda Anayasanın Anlamı, sh. 172)*

Bu nedenle bu ateist zorba sistem, İslâm ile bu çatışmayı göze alamadığı için, bütün gücü ile İslâm'ın hayattan kaldırılması için çalışmış ve hâlâ da çalışmaktadır ve bunu da Diyanet şebekesi eliyle yapmaktadır. O halde Müslümanlar, İslâm düşmanı ateist sisteme ve onun maşası Diyanet şebekesine bütün güçleri ile karşı çıkmalı, onun bütün kararlarını ve maaşlı ajanları olan müftü, vaiz ve namaz memurlarını reddetmelidirler.

Bilgi, tıpkı ilaç gibidir; doğru alındığında insanı huzur ve mutluluğa ulaştırır, yanlış alındığında ise, insanı felakete sürükler. Kur'âni Mücâhede, doğru bilginin kaynağı Kur'ân'a ulaştırır!

AÇLIK SORUNU ve KAPİTALİST İSLÂMCILAR ile İSTİSMARCI UNSURLAR

Her çağın sorunu olan açlık konusu, günümüzde yeniden birinci plana alınmış görünmektedir. Emperyalizmin, insanların maddi ve manevi değerlerini sömürmesi sonucunda gelinen bu noktada, temel sorun göz ardı edilerek açlık konusu öncelikli sorun olarak ve çarpıtılarak insanlığa empoze edilmektedir.

Günümüzdeki sorunun temel sebebi, açlık konusu değildir; temel sorun, ülke kaynaklarını adil ve eşit bir şekilde dağıtacak adil bir yönetimin bulunmamasıdır. Adil bir yönetim ise ancak İslâmi esasların gereği gibi uygulandığı bir ülkede sözkonusu olabilir. Açlığın pençesinde kıvranan dünya halkları, Tevhidi esaslardan uzak oldukları, şirk ve küfür içerisinde bocaladıkları için, onurlu bir şekilde haklarına sahip çıkmamakta, haklarını ellerinden alan zorbalara zillet içerisinde boyun bükmektedirler.

Kur'an, diktatörlere zillet içerisinde boyun eğen insanların örneklerini verir ve bunların o zilletten nasıl kurtulduklarını bildirir. Yüce Allah (cc), Fir'avn'ın zulmüne zillet içerisinde boyun eğen İsrail oğullarının durumunu ve o zilletten nasıl kurtulduklarını, sonraki toplumlara örnek olması açısından, haber veriyor.

"Fir'avn, orada büyüklendi, halkını çeşitli gruplara böldü. Onlardan bir zümreyi (İsrail oğullarını) eziyor, oğullarını kesiyor, kadınlarını sağ bırakıyordu. Çünkü o, bozguncular-dan idi." (Kasas, 4)

"Kavmini küçümsedi, onlar da ona boyun eğdiler. Çünkü onlar yoldan çıkmış bir kavim idiler." (Zuhruf, 54)

"Andolsun biz, İsrail oğullarını o küçültücü azaptan kurtardık." (Duhan, 30)

"Hor görülüp ezilmekte olan milleti de içini bereketlerle donattığımız yerin, doğularına ve batılarına mirasçı kıldık. Rabbinin İsrail oğullarına verdiği güzel söz, sabretmeleri yüzünden tam yerine geldi. Fir'avn'ın ve kavminin yapageldiği şeyleri ve yükseltmekte oldukları sarayları da yıktık."(A'raf, 137)

Yüce Allah (cc), Hz. Musa (as) vasıtasıyla İsrail oğullarına Tevhidi esasları göndermiş onları, içerisinde bulundukları zillet ve meskenet-

ten kurtarmıştır. Bu durum, tarihi süreçte sürekli tekrarlanmış, ezilen insanlar, Tevhidi esaslara sarılarak zillet ve meskenetten kurtulmuşlardır. Yüce Allah (cc), Tevhidi esaslara sarılıp iman eden kullarını yeryüzünün hâkimleri kılacağını vaat etmiştir.

"Allah sizden, inanıp iyi işler yapanlara vaat etmiştir: Onlardan öncekileri nasıl hükümran kıldıysa, onları da yeryüzünde hükümran kılacak ve kendileri için seçip beğendiği dinlerini kendilerine sağlamlaştıracak ve korkularının ardından kendilerini (tam) bir güvene erdirecektir. Bana kulluk edecekler ve bana hiçbir şeyi ortak koşmayacaklar. Ama kim(ler) bundan sonra da nankörlük ederse işte onlar, fasıklardır." (Nur, 55)

"Onları yeryüzünde iktidara getirdiğimiz takdirde namazı kılarlar, zekâtı verirler, iyiliği emrederler, kötülükten menederler. Bütün işlerin sonu Allah'a aittir." (Hac, 41)

Geçmiş dönemlerde toplumlar içerisindeki varlık sahiplerinin yaptıkları gasp ve sömürüyü günümüzde emperyalizm ve onu destekleyen ülkeler yapmaktadırlar. Bugün açlık sorununun temeline inildiğinde karşılaşılan durum oldukça düşündürücüdür. Açlık sorunu ile karşı karşıya gelen toplumlar ve insanlar aslında yoksul değil kendilerine ve gelecek nesillerine yetecek yeraltı ve yerüstü zenginliklere sahiptirler. Ancak onların bu zenginliklerini kendileri değil emperyalizm ve emperyalizm adına yerli işbirlikçileri kullanmaktadır. Buna bir iki örnek verilecek olursa:

Birincisi, emperyalizmin, Güney Afrika ve Fildişi sahillerinin, yeraltı ve yerüstü zenginliklerini, beyaz adamlar vasıtasıyla yıllarca sömürmüş, oradaki zenginlikleri çalarak Batıya aktarmıştır. Bunun sonucunda Güney Afrika ve Fildişi sahillerinin yerli halkı yıllar boyunca açlık ve sefalet içerisinde kıvranmışlardır. Ancak kendi haklarına sahiplenmeleri ve Beyaz adamları ülkelerinden defetmeleri sonucunda o bölge halkları açlık ve yoksulluktan kurtulabilmişlerdir.

İkincisi, Arap toplumları üzerinde, emperyalizmin desteğiyle, yıllarca terör estirip zorbalıkla hüküm süren diktatörler, ülkelerini talan ederek sömürmüşler, kendileri, ataları Fir'avn gibi günden güne zenginleşip semirirlerken halkları açlık ve sefaletin pençesinde kıvranmışlardır. O halkların, kendi haklarına sahiplenmek üzere fırtınalar koparıp ayağa kalkmaları sonucunda o diktatörler ve sömürü düzenleri yerle bir olmuştur.

Üçüncüsü, bugün Somali'deki açlık sorunu, yine emperyalizmin sömürü çarkı nedeniyle ortaya çıkmıştır. Somali'deki petrol kaynaklarına çöreklenmek için orada bir iç

savaş çıkartan emperyalist Amerika ve batılı işbirlikçileri ile Türkiye'deki kuklaları, bugün oradaki açlık sorununun baş sorumlularıdırlar. Somali'de emperyalizm ve işbirlikçileri eliyle iktidara oturtulan yönetim, kendi halkının çıkarlarını korumak yerine emperyalizmin çıkarlarını gözettiği için halk açlık ve sefaletin pençesinde kıvranmaktadır.

Tarihi süreçte hemen her dönemde, toplumlar üzerinde egemen olan güçler, insanların maddi ve manevi değerlerini sömürmüşler, onların haklarını gasp etmişler ve onların yoksullaşmalarına sebep olmuşlardır. Hakları zorbalıkla ellerinden alınan insanlar, kendi haklarını elde edecek maddi ve fiziki bir güce sahip olamadıkları ve sorunun temel kaynağına inemedikleri için açlık ve sefalet içerisinde sefil bir hayat sürmüşlerdir.

Yüce Allah (cc), her dönemde insanlara zillet ve meskenetten kurtuluşun yolunu, gönderdiği Rasullerin vasıtasıyla göstermiş, o gönderdiği Tevhidi esaslara sarılmaları halinde kurtulacaklarını bildirmiştir.

"…Bir millet kendi durumlarını değiştirmedikçe Allah onların durumlarını değiştirmez. Allah da bir kavme kötülük istedi mi artık onu geri çevirecek yoktur. Zaten onların, O'ndan başka koruyucuları da yoktur." (Rad, 11)

"Bu böyledir, çünkü bir millet kendilerinde bulunan(güzel meziyet)i değiştirmedikçe Allah onlara verdiği nimeti değiştirmez. Allah işitendir, bilendir." (Enfal, 53)

Toplumların zillet içerisindeki bir hayattan onurlu bir hayata yükselmeleri, ancak onların, kendilerine sunulan onurlu kurtuluş reçetesini uygulamaları ile mümkündür. Bunun için de öncelikle o toplumların, kendilerine kurtuluş yolunu gösteren Tevhidi esaslardan haberdar olmaları gerekir. Tevhidi esaslardan insanları haberdar etme görevi de, hiç kuşkusuzdur ki, iman ettiklerini iddia eden kimselerindir.

Açlık Sorununun Sorumluları

Bugünkü açlık ve sefaletin baş sorumluları, hiç kuşkusuzdur ki, birinci derecede İslamcılardır. Bu kimseler, insanlara Tevhidi esasları ulaştırmadıkları için o insanlar, içerisinde bulundukları zilletten kurtulamıyorlar.

"Sizden önceki nesillerden akıllı kimselerin, yeryüzünde bozgunculuk yapmaktan men etmeleri gerekmez miydi? Fakat onlar arasından, ancak kendilerini kurtardığımız pek az kişi böyle yaptı. Zulmedenler ise kendilerine verilen refahın peşine düşüp şımardılar ve suç işleyenler olup çıktılar." (Hud, 116)

İslâm adına ortaya çıkmış bazı kimseler, yüce Allah yolundan sap-

tıran bozguncu beşeri sistemlere karşı çıkıp insanları bu konuda uyaracakları yerde bunlardan bazıları, bozguncu putperest sistemin izin verdiği ve İslâm nokta-i nazarında şirk ve küfür olan vakıf, dernek ve parti tabelaları altında, Hakkı batıla karıştırıp zillet içerisinde günlerini gün etmeye çalışmaktadırlar.

Diğer bir kesim ise, Kur'an ayetlerinden bir kısmını kullanarak, adeta Karl Marks'ın ortaya koyduğu fakirlik edebiyatı ile Marksist felsefenin tezleri doğrultusunda konuyu fakirlik zenginlik çizgisine çekmektedirler. Bu kimseler, Tevhidi esasları ortaya koyup bozguncu düzenin zulüm ve küfrüne karşı çıkacak yerde, küfür sistemin izin verdiği alanlarda ve İslâm karşıtı televizyon kanallarında konuyu, fakirlik edebiyatı yaparak, zenginlik fakirlik tartışmasına indirgemektedirler. Oysa asıl sorunu üreten, insanların bir kısmını fakirleştirip diğer bir kısmını Karun misali zenginleştiren, ülkenin maddi değerlerini adil kullanmayan bozguncu tağuti sistemin ta kendisidir.

Bu kimseler, Tevhidi esasları ortaya koyup bozguncu düzenin zulüm ve küfrüne karşı çıkacak yerde, küfür sistemin izin verdiği alanlarda ve İslâm karşıtı televizyon kanallarında konuyu, fakirlik edebiyatı yaparak, zenginlik fakirlik tartışmasına indirgemektedirler.

Bozguncu, putperest sisteme karşı darı yutmuş kargaya dönen soldan çarklı fakirlik edebiyatçıları, kendisi başlı başına en büyük sorun olan tağuti sisteme karşı en küçük bir harekette bulunmamakta, Tevhidi anlamda bir tebliğ yapmamaktadırlar. Bunların, Tevhidi esasları bilmedikleri söylenemez; çünkü infak ayetlerini okuyup araştıran kimselerin, o ayetlerin üstünde ya da altında bulunan Tevhid ayetlerini görmemeleri mümkün değildir.

Tevhidi esasları gündeme getirmek, elbette büyük bir özveriyi gerektirmektedir. Bu özveriyi göstermeyen kimselerin, Marksist bir söylemle fakirlik zenginlik konusunu işlemeleri bir art niyet değilse bile, hevalarını tatmin etme çabasıdır. Risalet tarihindeki Tevhid şirk mücadelesini görmezden gelen bu kimseler, tevhidin tebliğindeki onurlu yolda yürümeye cesaret edemedikleri için konuyu indirgedikleri çizgide bocalayıp durmaktadırlar.

Açlık ve sefaletin ikinci sorumluları, ellerinden alınan haklarına sahip çıkmayan, açlık ve sefaleti kendilerine hayat tarzı olarak alan

kimselerdir. Kur'an, onurlu bir yaşam için mücadele etmeyen ve zilleti bir yaşam tarzı olarak kabul eden bu kimselerin yerlerinin cehennem olduğunu bildirmektedir.

"Nefislerine zulmedenlere, canlarını alırken melekler: 'Ne işte idiniz (dininiz için ne yapıyordunuz)?' dediler. (Onlar): 'Biz yeryüzünde aciz düşürülmüştük' dediler. Melekler dediler ki: 'Allah'ın yeri geniş değil miydi ki onda göç edeydiniz?' İşte onların durağı cehennemdir, ne kötü bir gidiş yeridir orası!" (Nisa, 97)

Zilleti hayat tarzı seçen kimseler, onurlu bir duruş ortaya koyup kendilerine zulmeden, kendilerini aç ve sefil bırakan tağuti sistemlere karşı çıkacakları yerde, üstüne üstlük o zorba sistemleri desteklemekte, onları oyları ile yaşatmaktadırlar. Yüce Allah (cc) bu kimseleri şöyle tanımlamaktadır.

"De ki: 'Allah katında yeri bundan daha kötü olanı size söyleyeyim mi? Allah kime lanet ve gazap etmiş, kimlerden maymunlar, domuzlar ve tağuta itaat edenler yapmışsa, işte onların yeri daha kötüdür ve onlar düz yoldan daha çok sapmışlardır." (Maide, 60)

Sorunun üçüncü sorumluları, maddeyi ilahlaştırıp değer yargılarını ona göre belirleyen kapitalist İslamcılardır. Özellikle İslâm topraklarında yaşayan kapitalist İslamcılar, yüce Allah'ın kendilerin ihsan ettiği zenginlikleri, ataları Karun misali kendilerinden bilmişler, yoksulun yolda kalmışın haklarını gasp ederek vermemişlerdir. Her biri Karun'u ceplerinden çıkaracak bir zenginliğe sahip oldukları halde yüce Allah'a isyan ederek ve O'nun gönderdiği ayetleri adeta hiçe sayarak ihtiyaç sahiplerinin haklarını gasp etmişlerdir. Bu durum, yoksul insanların sefalet içerisinde kalmalarına neden olmuştur.

Yüce Allah (cc), Tevhidi esasları kabul eden insanlardan mutlak anlamda infak etmelerini istemektedir. İnfak edenleri Tevhidi esasları kabul ve tasdik ettiklerini, infak etmeyenlerin ise Tevhidi esasları inkâr ettiklerini bildiren yüce Allah (cc), bu kimseleri şiddetli bir azapla uyarmaktadır.

"Kim de cimrilik eder, kendini müstağni görürse ve en güzel(söz)ü de yalanlarsa, ona da en zoru kolaylaştırırız." (Leyl, 8-10)

Yüce Allah (cc), hem emirlerini tanımayıp kendisine karşı isyan eden, hem de insanların yoksullaşmalarına neden olan, yoksulların haklarını vermeyen kapitalist İslamcı zenginlerin, gerçekte iman etmediklerini, inatçı birer zorba olduklarını bildirmektedir. Bu kimseler için çok acı bir azap vardır.

"Hayır, çünkü o bizim ayetlerimize karşı bir inatçı kesildi. Onu

dimdik bir yokuşa sardıracağım." (Müddessir, 16-17)

"Beni ve o nimet sahibi yalanlayıcıları yalnız bırak ve onlara biraz mühlet ver. Doğrusu, bizim yanımızda bukağılar ve cehennem var. Boğazı tırmalayan bir yiyecek ve acı veren bir azap var." (Müzzemmil, 11-13)

Çalıp çırpılarak, insanların hak ve emekleri gasp edilerek elde edilen mal, yalnızca çukura düşüldüğü zaman değil, o dehşetli kıyamet gününde ve acı azaba girildiğinde de sahibine hiçbir fayda sağlamayacaktır.

"Ne malı, ne de kazandığı onu kurtaramadı, o alevli bir ateşe girecektir." (Mesed, 2-3)

Allah yolunda infak edilmeyen, hak sahibi kimselere verilmeyen mal, cehenneme girmeye neden olduğu gibi, aynı zamanda cehennemde de sahibini bırakmayacak ve orada azabının katlanmasına neden olacaktır.

"Ey iman edenler, âlimlerden ve ruhbanlardan birçoğu, insanların mallarını haksızlıkla yerler ve Allah yolundan çevirirler. Altın ve gümüşü yığıp da onları Allah yolunda harcamayanlar var ya, işte onlara acı bir azabı müjdele!

O gün cehennem ateşinde bunların üzeri ısıtılır; bunlarla, onların alınları, yanları ve sırtları dağlanır: 'İşte nefisleriniz için yığdıklarınız, yığdıklarınızı tadın!' (denilir)." (Tevbe, 34-35)

Mallarının Allah yolunda harcanması gerektiğini bildikleri halde harcamayanlar, insanların yoksullaşmalarına sebep olanlar, kıyamet gününde, haksız yere topladıkları mal ve sermayeleri ile azapları katlanacaktır.

Allah yolunda infak edilmeyen, hak sahibi kimselere verilmeyen mal, cehenneme girmeye neden olduğu gibi, aynı zamanda cehennemde de sahibini bırakmayacak ve orada azabının katlanmasına neden olacaktır.

Yüce Allah (cc), kapitalist İslamcı inkârcılara Müslümanların özenmemelerini bildirmektedir. Çünkü onların mal ve sermayeleri, ancak onların günah ve azaplarını artırmaktadır.

"Onların ne malları, ne de evlatları seni imrendirmesin. Allah bunlarla onlara dünya hayatında azap etmeyi ve kâfir olarak canlarının çıkmasını istiyor." (Tevbe, 55)

"Kâfirlerin, öyle şehirlerde gezip dolaşması seni aldatmasın. Bu,

az bir geçimdir. Sonra gidecekleri yer, cehennemdir. Ne kötü bir yataktır orası!" (Al-i İmran, 196-197)

Mal ve sermayeleri ile kibirlenip böbürlenerek yeryüzünde inkârcılığı yaşam tarzı haline getiren ve mal ve sermayeyi ilah edinen kapitalist İslamcılar, bunun kendi hayırlarına olduğunu düşünmesinler. Onlar, dünyada rahat bir yaşam sürdürürlerken ansızın en zorlu yokuşa sürdürülecekler ve en acı azabı tadacaklardır.

Bu konuda son sorumlu ise, halkların maddi ve manevi değerlerini sömüren ve onları sefalete sürükleyen emperyalizm ve işbirlikçileridir. Emperyalizm, elbette kendisine düşen çirkin yüzünü ortaya koyacaktır. Bu, onun bozuk karakteridir ve bozuk karakterini her dönemde ortaya koyduğu gibi günümüzde de ortaya koyacak ve insanları sömürecektir.

Emperyalizmin yok edilmesi ve sömürüsünün durdurulması için asıl görev Müslümanlara düşmektedir. Müslümanlar, öncelikle yaşadıkları İslâm topraklarındaki emperyalizmin yerli işbirlikçilerini yok etmeli ki, emperyalizmin İslâm topraklarındaki kolları ve sömürü hortumları kesilsin. Sömürü hortumları kesilen emperyalizmin ise yaşaması zaten mümkün olamaz.

Emperyalizmin yerli işbirlikçileri, İslâm topraklarındaki yeraltı ve yerüstü zenginliklerini emperyalizme peşkeş çekerek emperyalizmin daha çok semirip azmasına neden olmaktadırlar. Bu yerli işbirlikçilere ve emperyalizmin sömürüsüne ancak Tevhidi esaslar doğrultusunda yapılacak bir mücadele ile dur denilebilecektir.

Emperyalizmin sömürü hortumlarının kesilmesi için Müslümanların, bulundukları yerlerde öncelikle Tevhidi konuları işlemeleri ve insanları Tevhidi esaslara davet etmeleri gerekir. Bu davet, Sünnetullahtaki Tevhid-şirk mücadelesinin günümüz halkasını oluşturacaktır. Tevhid şirk mücadelesi, Sünnetullahtaki aslına uygun bir şekilde ortaya konulduğu anda da yüce Allah'ın yardımı ve mağfireti Müslümanların üzerine olacaktır. Sonuç elbette muttakilerin olacaktır.

Kur'âni Mücâhede ile internet üzerinden canlı olarak **interaktif iletişim**e geçebilirsiniz. Bunun için yapmanız gereken tek şey, **inspeak** adlı programı indirip ilgili servise kayıt olmak. **www.mucahede.com** adresinden ayrıntılı bilgi alabilirsiniz.

TÜRKİYE'DE TERÖRÜN KAYNAĞI KEMALİST SİSTEMDİR

Bir siyasi davayı ya da düşünceyi baskı ve zorbalıkla kabul ettirmek adına masum insanlara korku salınması, haksız ve suçsuz bir şekilde insanların baskı ve şiddetle sindirilmesi ve katledilmesi anlamına gelen terör, İslâm nokta-i nazarında iğrenç ve lanetli bir faaliyettir.

İnsanlara dayatılan kalıp düşüncelerde, ancak birey ya da örgütler tarafından yapılan şiddet terör olarak algılanır. Oysa devlet haline gelmiş güçlerin, insanlar üzerinde estirdikleri baskı, zulüm ve şiddet de açık bir terördür. Ancak devlet haline gelen terör odakları, ellerinde gücü bulundurdukları için, yaptıklarının terör olarak adlandırılmasına izin vermezler.

İsrail terör devletini kuranlar, kuruluş aşamasında binlerce masum Filistinlinin kanını döktüler, insanları, hatta canlı cinsinden ne varsa hepsini acımasızca katlettiler. O günkü katilleri terörist diye arayan İngiltere, bu teröristlerin İsrail terör devletini kurmaları ile onlarla anlaşmalar yapmış, onları devlet olarak tanımıştır.

İsrail katillerinin, devlet haline geldikten sonra masum Filistinlileri öldürmelerine ses çıkarmayan İngiltere ve diğer dünya ülkeleri, o katilleri terörist diye tanımlamamış, onların estirdikleri teröre ve yaptıkları katliamlara adeta alkış tutmuşlardır. Bu durum, Anadolu'yu işgal eden Kemalist teröristler için de sözkonusudur.

Bugün halk arasında genellikle birey ya da örgütlerin yaptıkları terör gündeme getirilir, Kemalist zorbalığın Anadolu'yu işgalinden bugüne kadar yaptığı terör dile bile getirilmez. Kemalist zorba sistemin, Anadolu'yu işgali sırasında ve daha sonra günümüze kadar devam eden süreçte, onbinlerce masum insanı katletmesi, faili kendisi olan faili meçhullerle insanları ortadan kaldırması, kurduğu cinayet mahkemeleri yoluyla insanları darağaçlarında ipe çekmesi hiçbir zaman terör olarak adlandırılmamış, Kemalist katillere terörist denilmemiştir.

Anadolu halkı yanında meşruiyeti bulunmayan, bu nedenle her şeyi baskı ve zorbalıkla dayatıp kabul ettirmeye çalışan Kemalist diktatörlük, Anadolu'yu işgal ettiği günden bu yana halk üzerinde sürekli terör estirmiştir. İşgal günlerinden bu yana gayri meşru varlığını kabul ettirmek adına, binlerce ma-

sum insanı haksız yere katleden Kemalist zorbalık, tarihin kaydettiği en büyük teröristler listesindeki yerini almıştır.

Emperyalizmin yerli işbirlikçisi M. Kemal'in, inkârcı bir ifade ile **"gökten indiği söylenen kurallarla ülkeyi yönetmem"** dediği günden bugüne kadar, İslâm'a ve Müslümanlara kin ve düşmanlığında sınır tanımayan dikta rejimi, Müslümanlar üzerinde terör estirmiştir. Diğer taraftan **"ne mutlu Türküm diyene"** ifadesi ile de, Anadolu'da yüzyıllar boyunca et ve kemik misali birbirine kaynaşan ve Anadolu'nun zenginliğini oluşturan diğer kavimleri bir çırpıda inkâr etmiştir.

Kemalist zorbalık, bu inkâr ve düşmanlığı sonucunda, Müslümanlardan ve Müslüman Kürtlerden binlercesini katletmiş, Anadolu'nun her karış toprağında, özellikle de Dersim'de birçok âlim ile beraber binlerce masum insanı, kadın, çocuk ve yaşlı ayırımı yapmadan acımasızca ve hunharca öldürmüştür.

Kendi estirdiği terör ve şiddeti görmezden gelip, inançlarını ve kimliklerini inkâr ettiği masum insanları terörist olarak gösteren Kemalist dikta sistemi, bu gerekçe ile katliamlarını bugüne kadar, sudan bahanelerle devam ettirmiştir. Kemalist dikta sistemi, işgal yıllarında, Çerkez Ethem, Çapanoğlu İbrahim, Şeyh Sait gibi değerli insanları katletmekle kalmamış, İskilipli Atıf Hoca gibi nice değerli âlimleri de katletmiştir.

Kemalist zorbalık, tarihinde yalnızca Müslümanları ve Kürtleri değil, kana doymadığı zamanlarda kendi askerlerini bile öldürmekten çekinmemiştir. Org. Eşref Bitlis gibi üst derecedekiler de dâhil olmak üzere, kendi subaylarından birçoğunu, suikastlar düzenleterek öldürten Kemalist zorbalık, Bingöl'de katlettirdiği 33 vatan evladından sonra Aktütün'de, Dağlıca'da, Şemdinli'de, Hakkâri'de, Çukurca'da ve daha nice yerlerde, kan içici Kemalist generallerin izin, desteği ve bizzat kendilerinin hazırladıkları mayınlı tuzaklarla yüzlerce vatan evladını katlettirmiştir.

Kemalist dikta sisteminin, cinayet işleyen bir cani, terör estiren, zorbalık yapan, kaba kuvvete dayalı bir mafya, katilleri, hırsızları ve suçluları yönetici yapan, gayri meşru terörist bir sistem olduğunu, bu sistemin en üst kurumları tarafından açık bir şekilde tescil edilmiştir. Mücahede Yayınları'ndan çıkan **"Hukuk Zorbalarına Karşı Onur Mücadelesi"** adlı kitapta sistemin zorbalığı ile ilgili şu ifadelere yer verilmiştir:

"Diğer taraftan yukarıdaki sıfatları Türkiye için, sistemin en üst yargı birimi olan Yargıtay 9. Dai-

resi ve Yargıtay eski Başkanı Sami Selçuk kullanıyorlar. Yargıtay 9. Dairesi, İHD İstanbul Şube Başkanı'nın T.C. devleti için kullandığı 'Mafyalaşmış devlet', 'Kaba kuvvetin hâkim olduğu hukuk dışı devlet', 'Cinayet işleyen (cani) devlet', 'Suçluları yönetici yapan, serveti koruyan devlet', ifadelerini hakaret kabul etmeyerek verilen cezayı bozmuştur (10.05.1998 Posta).

Yargıtay eski Başkanı Sami Selçuk, yazdığı kitabına "Zorba Devletten Hukukun Üstünlüğüne" adını vermiştir. Bundan da anlaşılıyor ki, Yargıtay Başkanı ve Yargıtay 9. Dairesi, sistemin zorbalığını tescil etmişlerdir.

Aynı şekilde Hükümet ortağı ve ANAP Genel Başkanı Mesut Yılmaz da sistemi 'Mitolojik Haydut Prokrustes'e benzeterek, bu haydudun, kurbanlarını öldürdükten sonra, kısa olanlarını çekiç1e uzattığını, uzun olanlarını ise, testere ile kesip kısalttığını ifade etmiştir." *(Hukuk Zorbalarına Karşı Onur Mücadelesi. Ramazan Yılmaz, Mücahede Yayınları, İstanbul 2002, sh. 276)*

Yukarıya aldığımız ifadeler, dikta rejiminin düşmanı olan kimseler tarafından değil, bu sistemin nimetlerinden yararlanan ve en üst birimlerde bulunan kimseler tarafından dile getirilmiş ifadelerdir. Bu kimseler, içerisinde bulundukları zulüm sisteminin nasıl bir dikta ve zorba rejim olduğunu ve ne derece bu zulüm sisteminden utandıklarını açıkça ortaya koymaktadırlar.

Anadolu halkına karşı sürdürdüğü inkârcı ve düşmanca tutumu sonucunda PKK, Hizbu-l Kontra ve benzeri örgütleri ortaya çıkaran Kemalist zorbalık, kimi zaman bu örgütler eliyle, kimi zaman da bizzat kendi yetiştirdiği Özel Harekâtçı katilleri eliyle onlarca köyü boşaltmış, yakmış, yıkmış ve sayıları 40 bine yaklaşan insanları acımasızca katlettirmiştir.

Kemalist zorbalık, kendi gayri meşru varlığını sürdürmek adına, insanları sınıflara ayırmış, sonra da kendisine sahiplenen bir kısım katillerle, Fir'avni bir tavırla, masum ve suçsuz insanları öldürtmüştür. Daha önce katillerini sivil kişilerden seçen Kemalist zorbalık son yıllarda, Ergenekon vb. yapılanmalarda görüldüğü üzere, katillerini kendi subaylarından seçmiştir.

Her on yılda bir yaptıkları ihtilal ve verdikleri muhtıralarla halkı sindirdiklerini az gören Kemalist zorbalık, bu sefer rütbeli katillerini kullanarak, camileri ve masum insanları bombalamayı, kendi uçaklarını düşürmeyi bile düşünüp tasarlayabilmiştir. Gözlerini kan bürüyen katil generaller, son demde kazdıkları kuyuya kendileri düştüler.

Bu düşüşleri öyle bir düşüştü ki,

tarihlerinde hiç yaşamadıkları bir zillet içerisinde buldular kendilerini. Kendilerini, her şeyi yapmaya muktedir gören Kemalist zorbalığın generalleri, bir hiç olduklarını gördüler ve önce kaçacak delik aramaya, daha sonra da birbirlerine düşmeye başladılar.

Kâfirlerin bir hesabı varsa yüce Allah'ın da bir hesabı var ve yüce Allah (cc), bu dinsiz Kemalist teröristlerin hazırladıkları tuzakları, Kemalist zorbaların kendi dindaşlarını kullanarak başlarına geçirmiş, masum halka hazırladıkları tuzakları boşa çıkarmıştır.

Gün geçmez ki, Anadolu'da bir yuvaya evlat acısı ateşi düşmesin. Kemalist zorbalar ve bu Kemalist zorbalığa iman etmiş İslamcı müşrik yöneticiler, yuvalarına ateş düşen insanların acısını bitirmek istememektedirler. Çünkü öldürülen askerlerin gerçek katillerini bilmeyen ve sürü mantığı ile hareket eden insanlar, katil sisteme sahip çıkmakta, sokağa çıkıp PKK terörünü lanetlemektedir. Oysa lanetlenmesi gereken katil ve gerçek terörist olan Kemalist zorbalık ve onun koruyucuları olan İslamcı müşrik yöneticiler ile diğer siyasi partilerdir.

Yapılacak iki yasa değişikliği ile terör kendiliğinden bitecektir. Bunlardan biri, ülkede kullanılan anadillerin resmi dil olarak tanınması, ikincisi, o insanların kimliklerinin tanınmasıdır. Yüce Allah'ın insanlara verdiği dillerini ve ırklarını, baskı ve zorbalıkla inkâr eden Kemalist zorbalık, insanların fıtri olan haklarını vermemekte direnerek teröre zemin hazırlamakta ve onca vatan evladının pisipisine ölmelerine sebep olmaktadır.

Gerçek katilin ve teröristin Kemalist zorbalık olduğunu bilmeyen halk, bu İslâm düşmanı ateist sisteme sahip çıkarak PKK'yı lanetlemektedir. Elbette tüm teröristlere lanet olsun ki, masum insanları katlediyorlar. Ancak en büyük lanet, Allâh'ın, İslâm'ın, Müslümanların ve Anadolu halkının düşmanı olan Kemalist terör sisteminin üzerine olsun ki, terörü bitirmek istemiyor, gencecik çocukların pisipisine öldürülmelerine göz yumuyor.

En büyük lanet, Amerikan uşakları Kemalist generallerin üzerine olsun ki, o masum çocukları, hazırladıkları mayın vb. tuzaklarla kendileri katlediyor ya da en son teknolojik imkânlara rağmen burunları dibine kadar sokulan ve gördükleri PKK'lıları görmezden geliyorlar ve kendi askerlerini göz göre göre öldürtüyorlar.

En büyük lanet, Kemalizm'e iman eden ve onun yaşaması için gece gündüz demeden çalışan AKP (Amerikan Kuklaları Partisi) yöneticilerinin, putperest başbakanın, cumhurbaşkanının ve meclisi dol-

durup işe yaramayan kukla siyasetçilerin üzerine olsun. Onlar ki, Allah'ın insanlara verdiği dil ve ırkı inkâr ediyorlar ve insanlara kendi kimlik ve dillerini vermemekte direniyorlar ve böylece PKK'ya fırsat veriyorlar.

Kemalist sistemin cumhurbaşkanı yüzü kızarmadan kalkmış, **"PKK bu eylemleriyle devleti hizaya getireceğini mi sanıyor"** diyor. Abdullah Gül şunu iyice bilmelidir ki, PKK zorba sisteminizi hizaya getirmeyebilir, ancak sizin gibi kan içiciler yüzünden daha çok vatan evladının kanını boşu boşuna akıtacaktır. Tabii ki o kanların içinde sırça saraylarda yaşayan kendi çocukları olmadığı için, ülkenin kan gölü haline gelmesinden rahatsız olmuyorlar. Şayet onların evlatlarının kanı aksaydı o zaman alelacele yasalar çıkartıp o kanları durdurmaya çalışacaklardı.

Katil sistemin cumhurbaşkanı, başbakanı ve siyasetçileri, bilsinler ki onlar, dökülmesine sebep oldukları o kanlarda bir gün boğulacaklar. Kıyamet günü de sebep oldukları ve sebepsiz olarak katlettirdikleri o masum çocukların kanlarının bedelini, ebediyen cehennemde yanarak ödeyeceklerdir.

Terör sistemi Kemalist zorbalığın siyasetçileri ve İslamcı müşrik yöneticileri, eğer masum çocukların kanlarının daha fazla akmasını istemiyorlarsa yapacakları iş, iki yasa çıkarmaktır. Ateist zorba sisteme iman etmiş siyasetçiler, kandırıp ateist putperest sisteme biat ve iman ettirdikleri insanları kandırdıkları yetmemiş olacak ki, iki yasa çıkarmak yerine daha çok tahrik edici sokak ağzı ile iki de bir **"Sabrımız tükeniyor"** türünden ucuz ve basit laflar söylüyorlar.

Kemalist sistemin İslamcı müşrik yöneticileri olan cumhurbaşkanı ile başbakanı, yıllardır siyasetin içinde bulunuyorlar ve on senedir devlet yönetiyorlar, ancak hâlâ ne serseri sokak kabadayılığından kurtulmuşlar, ne de terör konusunun nasıl biteceğini anlamışlar.

Öcalan'a **"Sayın Öcalan"** diye hitap eden ancak şimdi başbakan olan bu sokak serserisi pozlarındaki Erdoğan elbette anlamaz terörün nasıl biteceğini. Çünkü o pisipisine öldürülen onun çocuğu değil, Erdoğan'ın çocuklarından bazıları Kemalist sistemin kendilerine sunduğu saltanatı kullanarak başbakanlık köşklerinde, bazıları da Erdoğan'ın kuklalığını yaptığı Amerika'da yaşıyorlar.

Erdoğan'ın iman ettiği Kemalist zorbalık, otuz küsur yıldır terör dediği sorunu bitirmek istemiyor, çünkü birincisi, bu terör sorununu kendisi çıkarttı, ikincisi, kendi gayri meşru varlığını sürdürebilmesi ancak terör sorununun devam etme-

sine bağlıdır. Terör sorunu devam ettikçe halkın ahmak kesimi, asıl terörist olan ateist, zorba Kemalist sistemi sahiplenecek, sokaklara çıkıp İslâm düşmanı ateist tağuti sistemin varlığı için bağırıp çağıracaklar.

Bu katil ve terörist Kemalist sisteme oy verenler bilsinler ki, bu sisteme oy verdikleri sürece hem çocukları bu ateist sistem yolunda pisipisine ölecek ve yuvalarına ateş düşecek, hem de bu Allah düşmanı, putperest düzenle beraber cehennemi boylayacaklar. Ateist Kemalist sistem yolunda pisipisine ölen o çocuklar da şehit değil, tağuta hizmet etmiş kişiler olarak cehenneme gideceklerdir. İşte bu konuda yüce Allah'ın uyarısı:

"İman edenler Allâh yolunda savaşırlar, inkâr edenler de tağut yolunda savaşırlar. O halde şeytanın dostlarıyla savaşın, çünkü şeytanın hilesi zayıftır." (Nisa, 76)

"Allâh, inananların dostudur. Onları karanlıklardan aydınlığa çıkarır. Kâfirlerin dostları da tağuttur. (O da) onları aydınlıktan karanlıklara çıkarır. Onlar ateş halkıdır, orada ebedi kalacaklardır." (Bakara, 257)

Konu oldukça açıktır, ey Anadolu halkı, ya tağuta itaat etmeye devam eder ve her geçen gün bir başkanızın evine ateş düşer ve hem dünyada hem de ahirette perişan olursunuz ya da onurlu bir mücadele ile bu ateist, dinsiz Kemalist zorbalığa karşı başkaldırırsınız. Böylece hem daha fazla acılar çekmekten kurtulursunuz, hem de dünya ve ahirette huzura ve kurtuluşa eresiniz. **SEÇİM SİZİN!**

Hiçbir varlık Allah'tan üstün,
Hiçbir değer Allah rızasından değerli,
Hiçbir iş Allah'a ibadetten önemli,
Hiçbir mülkiyet cennetten kıymetli,
Hiçbir eğlence cennet yaşamından zevkli
OLAMAZ!...
Akıllı kimse, bunların bilincinde hayatını düzenler,
Akılsız olan ise, arzularını ilah edinip
onun isteklerini yapar!...

بسم الله الرحمن الرحيم

Tekâsur Sûresi

"Çokluk yarışı sizi oyaladı, nihayet kabirleri ziyaret ettiniz. Kesinlikle yakında bileceksiniz! Yine kesinlikle, yakında bileceksiniz! Elbette kesin bilgi ile bilseydiniz, mutlaka cehennemi görürdünüz. Sonra onu kesin olarak gözle göreceksiniz. Sonra o gün, nimetten sorulacaksınız."

İnsanları, Zatına kulluk yapmaları için, fiziki ve ruhi olarak en güzel şekilde yaratan yüce Allah (cc), onların, kendilerine verilen güzelliklerini yeryüzünde sürekli kılmaları için söz ve davranışlarının ilahi kurallarını da bildirmiştir. İnsanlar, kendilerine bildirilen ilahi kurallar doğrultusunda hareket ettikleri sürece, dünya hayatında en güzel bir şekilde yaşayacaklar ve ahirette kendi güzelliklerine yaraşan güzellikler yurdu cennetlerde en güzel hayatı sürdüreceklerdir.

Rab'lerinin kendilerine bildirdiği ilahi kuralların aksine hareket edenler, hem dünya hayatlarında en kötü bir hayat yaşayacaklar, hem de işledikleri kötülükler nedeniyle aşağılık yaratıklar olarak en kötü azaba duçar olacaklardır. İyi ve kötü bir hayat sürüp sonunda hak edilen karşılığı almak tamamen insanların kendi iradelerinde ve ellerindedir.

Şeytan (aleyhillane)nin, yüce Allah'ın doğru yolu üzerine oturup insanları saptıracağına ahdetmiştir. Yüce Allah (cc), şeytanın insanlara düşman olduğunu bildirmesine rağmen insanlar, bu konuda hassasiyet göstermemiş, şeytan (aleyhillane)nin kendileri için kurduğu tuzaklara düşmüşlerdir.

"Ey insanlar, yeryüzünde bulunan helal ve temiz şeylerden yeyin, şeytanın adımlarını izlemeyin; çünkü o, sizin apaçık düşmanınızdır." (Bakara, 168)

"Şeytan sizi fakirlikle korkutur, ve size çirkin şeyleri yapmayı emreder. Allah ise size kendi tarafından bağışlama ve lütuf vaat ediyor. Şüphesiz Allah geniştir, bilendir." (Bakara, 268)

Şeytan (aleyhillane)nin vesveseleri ve ilahi mesajdan uzaklaşılması sonucunda insanlar, vahyin

belirlediği esaslar dışında, kendi arzularını ölçü alarak hareket etmişlerdir. Kendi arzularını her şeyin üstünde tutan, kendilerini diğer insanlardan üstün gören bu bencil ve egoist kimseler, tüm değer yargılarını da buna göre belirlemişlerdir.

Bu psikoloji ve duygu ile ilahi mesajdan uzaklaşan kimseler, ben merkeziyetçiliği, doyumsuzluğu ve bencilliği yaşam tarzı olarak almışlar, dünyanın kendi etraflarında döndüğünü sanarak yalnızca kendilerini düşünmüşler ve kendilerinden başkasını düşünmemişlerdir. Bu düşünceleri sonucunda ihtirasları artmış, helal haram demeden mal biriktirmeye başlamışlar ve başkalarının haklarını gasp etmeyi kendileri için meşru görmüşlerdir.

"O ki mal yığdı, onu saydı durdu; malının, kendisini ebedi yaşatacağını sanıyor." (Hümeze, 2-3)

Mal biriktirme hırsı, insanları, Rab'lerinden kendilerine yapılan uyarılara karşı kör ve sağır yapmış, Rab'lerine karşı onları nankörlüğe, isyan ve şirke sürüklemiştir. Kur'an'da adları verilen Karun, Kalem suresindeki bahçe sahipleri ve Kehf suresindeki bahçe sahibi adam ile peygamberlere karşı çıkan zengin müstekbirler, hep doyumsuzluklarının kurbanı olmuşlardır. Bu kimseler, kendilerine hatırlatılan Rab'lerinin uyarılarını da dinlemeyerek isyanlarında sınır tanımamışlardır.

"Mal ve oğullar sahibi olmuş diye, kendisine ayetlerimiz okunduğu zaman: 'Eskilerin masalları' der." (Kalem, 14-15)

"Allah'ın sana verdiği (bu servet) içinde Ahiret yurdunu ara, dünyadan da nasibini unutma, Allah sana nasıl iyilik ettiyse sen de öyle iyilik et, yeryüzünde bozgunculuk (etmeyi) isteme, çünkü Allah bozguncuları sevmez." (Kasas, 77)

Vahyi esaslar, insanda yaratılışta varolan güzel hasletlerin korunmasını ve daha çok geliştirilmesini sağlamakta, insanın, insanı kamil olmasına yardımcı olmakta, Tevhidi ilkeler de insanın onurlu bir kişilik kuşanmasına neden olmaktadır. İnsan, vahyi esaslardan uzaklaştıkça güzel hasletlerini ve insanlığını, Tevhidi esaslardan uzaklaştıkça da onurlu kimliğini kaybetmektedir. Bundan sonra öyle kimseler, ya kula kul olmakta ya da malı ilah edinerek ona tapmaktadırlar.

Edindikleri mal ve sermayenin verdiği enaniyet, bu mal ve sermaye ile kiraladıkları kişilerle edindikleri güçle böbürlenen kimseler, kendilerini herkesin üstünde görmüşler, insanları hor görerek küçümsemişlerdir. Günümüzde ve tarihsel süreçte birçok örneği görülen bu kimseler, edindikleri yanlış ve batıl bilgilerle hiçbir zaman azaba uğramayacaklarını düşünmüşler, düşünmektedirler.

"Dediler ki: 'Biz malca ve evlat-

ça daha çoğuz, biz azaba uğratılacak değiliz." (Sebe, 35)

Günümüzde de birçok örneği bulunan bu kimseler, varlığını kabul edip indirdiği Tevhidi esaslarını reddettikleri yüce Allah (cc) üzerine iftira atmaktan da geri durmamışlardır. Bu kimseler, helal haram demeden elde ettikleri haram mallarla yüce Allah'ın kendilerini sevdiğini iddia edip **"Allah sevdiği kuluna yürü dermiş"** diyerek azgınlıklarını ortaya koymuşlardır. Bunlar, yüce Allah'a karşı yaptıkları nankörlük, isyan ve küfürlerine bakmadan bir de kendilerini yüce Allah'ın seçkin kulları sanmaktadırlar.

"Onlara şu iki adamın misalini anlat; ikisinden birine iki üzüm bağı vermiş, onların etrafını hurmalarla çevirmiş, ortalarında da ekin bitirmiştik. Her iki bağ da yemişini vermiş, ondan hiçbir şey eksik etmemişti. Aralarından bir de ırmak akıtmıştık. Onun (başka) ürünü de vardı. Arkadaşıyla konuşurken ona; 'Ben malca senden zenginim, adamca da senden güçlüyüm.' dedi.

Kendisine yazık ederek bağına girdi: 'Bunun yok olacağını hiç sanmam' dedi. Kıyametin kopacağını da sanmıyorum. Şayet Rabbime döndürülsem bile bundan daha güzel bir sonuç bulurum." (Kehf, 32-36)

Mal çoğaltma, sermaye biriktirme sınır tanımaz bir doyumsuzluğu da beraberinde getirir ve insanlarda bu doyumsuzluk, bitmez tükenmez bir hırs doğurur. Yüce Allah'ın emirlerini tutmayan ve Rab'lerine isyan eden bu kimseler, bir de utanmadan Rab'lerinden mallarının daha da artırılmasını istemektedirler.

"Benimle şu adamı yalnız bırak ki ben onu tek olarak yarattım. Ona uzun boylu mal, göz önünde oğullar verdim. Kendisine bir döşeyiş döşedim. Hâlâ daha da artırmama göz dikiyor. Hayır, çünkü o bizim âyetlerimize karşı bir inatçı kesildi." (Müddessir, 11-16)

Mal, sermaye ve güçleriyle böbürlenip azgınlaşan müstekbirler, kendilerine gelen vahyi esaslara, Tevhidi ilkelere rağmen iman etmemişler, bu azgınlıklarını öldükleri ya

Bu kimseler, helal haram demeden elde ettikleri haram mallarla yüce Allah'ın kendilerini sevdiğini iddia edip "Allah sevdiği kuluna yürü dermiş" diyerek azgınlıklarını ortaya koymuşlardır.

da bir azapla helak oldukları güne kadar sürdürmüşlerdir. Müstekbirler, mali ve insan güçlerini üstünlük vesilesi olarak görmüşler ve bununla övünmeyi, öldükleri güne kadar devam ettirmişlerdir.

"Çokluk yarışı sizi oyaladı, nihayet kabirleri ziyaret ettiniz." (Tekasür, 1-2)

Yüce Allah (cc), hak etmedikleri halde kendilerini övüp böbürlenen kimseleri sevmez. Özellikle bu kimseler, Rab'lerinin kendilerine bildirdiği esaslara uymayıp isyan edenlerden iseler, yüce Allah (cc) tarafından bunlar, her iki dünyada şiddetli bir azaba uğratılırlar.

"Yeryüzünde haksız yere büyüklenenleri ayetlerimden uzaklaştıracağım. Onlar her ayeti görseler de yine ona inanmazlar. Doğru yolu görseler, onu yol edinmezler, ama azgınlık yolunu görseler, onu yol edinirler. Çünkü onlar, ayetlerimizi yalanladılar ve onları umursamaz oldular." (A'raf, 146)

"O ettiklerine sevinen, yapmadıkları şeylerle övünmeyi sevenlerin, azaptan kurtulacaklarını sanma. Onlar için acı bir azap vardır." (Al-i İmran, 188)

Yüce Allah (cc), insanca yaşamanın kurallarını ve insanlar arasındaki ilişkilerin nasıl olması gerektiğini bildirmiş, bu kurallara uyulmasını emretmiştir. İnsanın aczi-yetini, yaratılışını hatırlatarak ortaya koyan yüce Allah (cc), mal ve mülkün kendisi tarafından insanlara verildiğini, bu nedenle bu verilenlerin nasıl kullanılacağını belirtmiş, hak sahiplerine haklarının verilmesini istemiştir.

Bütün uyarılara rağmen hak sahiplerine haklarını vermeyip Rab'lerine isyan edenlerin nasıl cezalandırıldıklarının örneklerini veren yüce Allah (cc), sonradan gelen toplumları da bu konuda uyarmış, aksine hareket edenlerin, daha önce helak edilen müstekbirlerin akıbetine uğrayacaklarını bildirmiştir.

"Yeryüzünde gezmediler mi ki, kendilerinden öncekilerin sonunun nasıl olduğuna baksınlar. Onlar, kendilerinden daha güçlü idiler; toprağı (kazmış) alt-üst etmişler ve onu, bunların imar ettiklerinden daha çok imar etmişlerdi. Onlara da elçileri, deliller getirmişti. Allah onlara zulmedecek değildi. Fakat onlar, kendi kendilerine zulmediyorlardı." (Rum, 9)

İnsanlık tarihi, gönderilen ilahi mesaja rağmen azgınlaşıp böbürlenenlerin, mal ve güçleriyle övünüp haddi aşanların sonlarının nasıl olduğunun örnekleriyle doludur. İlahi mesaj, bu konuda Müslümanları da uyarmaktadır.

"Ki elinizden çıkana üzülmeyesiniz, (Allah'ın) size verdiğiyle sevi-

nip şımarmayasınız. Çünkü Allah, kendini beğenip övünen kimseleri sevmez. Onlar cimrilik edip insanlara da cimriliği emrederler. Kim yüz çevirirse (bilsin ki) Allah, zengindir, övgüye lâyıktır." (Hadid, 23-24)

Kur'an, Lokman (as)'ın, oğluna yaptığı nasihati, Müslümanlara örnek olarak vermiş ve yeryüzünde böbürlenmenin, diğer insanlar üzerinde üstünlük taslamanın yüce Allah (cc) tarafından sevilen bir hareket olmadığını bildirmiştir.

"İnsanlara yanağını bükme ve yeryüzünde böbürlenerek yürüme. Zira Allah, kendini beğenip övünen kimseyi sevmez." (Lokman, 18)

Yüce Allah (cc), kim olursa olsun, övünüp böbürlenen kimseleri sevmez ve bunları mutlaka bir şekilde cezalandırır. Şayet bu böbürlenme, nankörlük şeklinde ortaya konulmuş ve yüce Allah'ın uyarılarına rağmen sürdürülmüşse bu nankörler, hem dünya hayatında, hem de ahirette şiddetli bir şekilde cezalandırılır. Karun, Kalem ve Kehf surelerindeki bahçe sahipleri ve İrem halkı, Kur'an'da verilen örneklerden sadece birkaç tanesidir. Bunlar ve benzerleri, her iki dünyada da cezalandırılacak kimselerdir.

"Allah, dünya hayatında onlara rezillik tattırdı. Ahiret azabı ise daha büyüktür, keşke bilselerdi!" (Zümer, 26)

İnsanın, kendisinin yoktan varedip elde edemediği, kendisine emaneten verilen ve bir gün geri alınacağı bilinen mal, sermaye ve insani güçle övünmesi ve hele bunları çoğaltmak için hayatını boşa harcaması büyük bir cehalet, gaflet ve nankörlüktür.

İnsanlık tarihi, gönderilen ilahi mesaja rağmen azgınlaşıp böbürlenenlerin, mal ve güçleriyle övünüp haddi aşanların sonlarının nasıl olduğunun örnekleriyle doludur. İlahi mesaj, bu konuda Müslümanları da uyarmaktadır.

Müslümanlar, övünmekten, böbürlenmekten ve hele hele nankörlükten kesinlikle uzak durmalıdırlar. Çünkü en küçük bir böbürlenme telafisi zor bir sonuçla insanı yüzyüze getirebilir, insanın helak olmasına neden olabilir. Nitekim yüce Allah (cc), Müslüman da olsalar, övünüp böbürlendikleri anda nasıl bozguna uğrayacaklarını Huneyn savaşını örnek vererek açıklamaktadır.

Mekke'yi fethetmiş, çok az sayılarına rağmen Bedir'de müşrikleri bozguna uğratmış İslâm Ordusu,

en güçlü olduğu bir dönemde, düzenli bir orduya sahip olmayan ve çeşitli kabilelerden oluşmuş, Havazinliler Taifli Sakifoğulları ve diğer müşrik Arap kabileleri karşısında Huneyn vadisinde bozguna uğramıştı.

"Andolsun Allah size birçok yerlerde, Huneyn gününde de yardım etmişti. Hani (o gün) çokluğunuz sizi böbürlendirmişti. Fakat size hiçbir yarar da sağlamamıştı. Bütün genişliğine rağmen yeryüzü başınıza dar gelmişti, nihayet bozularak arkanızı dönmüş(kaçmağa başlamış)tınız." (Tevbe, 25)

İslâm ordusu, 12000 kişilik büyük bir güçle Huneyn civarına geldiğinde bazı Müslümanlar, böyle büyük bir ordunun asla yenilemeyeceğini düşünmüş ve böbürlenmişlerdi. Bu duygularını Rasulullah (as)'a söyleyenler bile oldu. Rasulullah (as) bu söylenenlerden hiç hoşlanmadı. Çünkü Rasulullah (as), şimdiye kadar elde ettikleri zaferlerin, sayıları ve güçleri ile değil, Allah'a olan imanları ve O'nun lütuf ve yardımıyla olduğunu biliyordu. Bu nedenle bu Müslümanların böbürlenmeleri onu oldukça üzmüştü.

Savaşın başlamasından hemen sonra Halid b. Velid komutasındaki öncü Müslümanların, tuzağa düşürülmeleri sonucunda bozguna uğramaları, İslâm ordusu içerisinde büyük bir kargaşaya neden olmuştu. Havazinliler, Rasulullah (as)'a oldukça yaklaşmış ve onu öldürebileceklerini düşünüyorlardı. Ancak yüce Allah'ın yardımının yetişmesi sonucunda Rasulullah (as)'ın başında bulunduğu Müslümanlar, toparlanmış ve zafere ulaşmışlardı.

"Sonra Allah, Rasulünün ve mü'minlerin üzerine sekinetini (güven) indirdi, sizin görmediğiniz askerler indirdi ve kâfirlere azap etti. İşte kâfirlerin cezası budur!" (Tevbe, 26)

Mal ve insani çoklukla övünüp böbürlenmek ve bu duyguları sürekli kılmak, insana dünya ve ahirette azap getirici bir durumdur. Müslümanlar, bütün güç ve kuvvetin yüce Allah'ta olduğuna iman etmeli ve O'nun yardım ve inayetine sığınmalı, her konu ve durumda ölçülü ve mütevazı hareket etmelidir. Aksi halde gidilecek yer, cehennemden başka bir yer olmayacaktır.

Surenin Tefsiri

1-2- Çokluk yarışı, sizi oyaladı; nihayet kabirleri ziyaret ettiniz.

İnsanın, dünyevi kimi değerlerle övünmesi, halk dilinde görgüsüzlük, sonradan görme gibi, kınayıcı ve küçültücü sıfatların söylenmesine neden olduğu gibi, yüce Allah (cc) indinde de kınanmakta ve bu kimselerin müşrik oldukları

bildirilmektedir. Dünyevi değerlerle üstünlük kompleksine girip övünen kimseleri, insanlar sevmediği gibi yüce Allah (cc) da sevmemekte ve bunların dünya ve ahirette şiddetli bir azaba uğrayacaklarını haber vermektedir.

İnsanlar, amaçlarını ve ulaşmak istedikleri hedeflerini yaratılış fıtratlarına göre düzenlemeyince, ister istemez, sapıklığı yol edinecek ve amaçlarından saparak dünyevi kimi değerler peşinde koşmaya başlayacaklar. Öyle ki, ölümün gerçek olduğunu bilmelerine, öldüklerinde beraberlerinde hiçbir şey götürmeyeceklerine birçok kez şahit olmalarına rağmen, sapık amaç ve hedefleri peşinde koşmayı sürdürecekler, ta ki, kabirleri tabutlarıyla ziyaret edip oraya girecekleri ana kadar.

Mal ve sermayeyi çoğaltmak için çalışmak ve bunlarla övünmek, cehalet ve nankörlükten başka bir şey değildir. Çünkü insanlar, hiçbir şey değillerken Rab'leri tarafından kendilerine güç, güzellik, sağlık, mal ve evlat verilerek zenginleştirilmişlerdir.

Mal ve sermayeyi çoğaltmak için çalışmak ve bunlarla övünmek, cehalet ve nankörlükten başka bir şey değildir. Çünkü insanlar, hiçbir şey değillerken Rab'leri tarafından kendilerine güç, güzellik, sağlık, mal ve evlat verilerek zenginleştirilmişlerdir. Kendilerine emaneten verilen bu nimetlerle övünmek, bunları daha çok çoğalmak için çalışmak yaratılış amacından sapmaktır ki bu, yüce Allah'a, bu nimetlerle eş koşmaktır.

Yüce Allah'tan, O'nun gönderdiği Tevhidi esaslardan ve indirdiği ilahi mesajdan başka bir şeyin daha değerli görülmesi ve onlara meyledilmesi şirktir. Yüce Allah (cc) bu gerçeği indirdiği Tevhidi esaslarla kullarına bildirmiş, ancak bazı kimseler bu gerçekleri görmezden gelerek hevalarını razı edecek fiilleri işlemişlerdir. Bu kimseler, başlarına bir felaket geldiğinde bu gerçekleri çok iyi anlıyorlar ancak o durumda iş işten çoktan geçmiş oluyor.

"Derken ürünü yok edildi, çardakları üzerine yıkılmış durumda olan(bağ)ın karşısında ona harcadıklarına acıyarak ellerini oğuşturmağa başladı: 'Ah ne olaydı, ben Rabb'ime kimseyi ortak koşmamış olaydım!' diyordu." (Kehf, 42)

Bu kimseler, başlarına gelen dünyevi azap sonucunda ahirette karşılaşacakları çok daha büyük bir azabın olacağını anlıyorlar,

ancak o durumda yolun sonuna gelindiğinden yapılacak bir şey kalmıyor. Onlar, kendilerine bildirilen ilahi uyarıları iyi değerlendirip onlar doğrultusunda hareket etmiş olsalardı, Rab'lerini razı etmiş olacaklardı ve dünya ve ahiretteki azaplardan kurtulacaklardı.

"İnsanlardan kimi, Allah'tan başka eşler tutar, Allah'ı sever gibi onları severler. İman edenler ise en çok Allah'ı severler. Zalimler, azabı gördükleri zaman bütün kuvvetin Allah'a ait olduğunu ve Allah'ın azabının çetin olduğunu anlayacaklarını keşke bilselerdi!" (Bakara, 165)

Mal, sermaye ve diğer dünyevi değerlerle Rab'lerine eş koşanlar ve hevalarını ilah edinenler başlarına gelecek felaketi yakında çok iyi bileceklerdir. Ancak onların bu bilgileri, çok süratli araba kullanıp kaza yapan bir kimsenin, korkunç bir kaza yaptıktan sonra süratli araba kullanmanın tehlikeli olduğunu bilmesindeki bilgi gibi kendilerine hiçbir fayda sağlamayacaktır.

3-4- *Kesinlikle yakında bileceksiniz! Yine kesinlikle, yakında bileceksiniz!*

Kısacık dünya hayatında, kulluk görevlerini ve Rab'lerini razı etme amaçlarını unutan kimseler, yanlış yaptıklarını ve bu yanlışın kendilerine neye mal olacağını elbette bileceklerdir. Bilecekler, ancak bu bilgileri onlara bir fayda sağlamayacak ve onları acı azaptan kurtaramayacaktır.

"Ve cehennem de getirildiği zaman. İşte o gün insan anlar, ama artık anlamanın kendisine ne yararı var?" (Fecr, 23)

Pişmanlık, zamanında yapıldığı zaman bir anlam ifade eder, zamanı geçtikten sonra yapılan pişmanlığın kişiye hiçbir faydası dokunmayacaktır. Oysa dünya hayatlarında, kendilerine bildirilen Tevhidi esasları bilip onun gereğince amel etselerdi, işte o zaman kurtulma şansları olabilirdi. Tevhidi esasları çok iyi bilmenin yolu, Kur'ani kavramları iyi bilmekten ve yalnızca Tevhidi esaslardan hareket etmekten geçmektedir. Bunun dışındaki yol ve yöntemler, kural ve metodlar, insanları ancak yanlış yollara ve sapıklığa sürükleyecektir.

Onlar, kendilerine bildirilen ilahi uyarıları iyi değerlendirip onlar doğrultusunda hareket etmiş olsalardı, Rab'lerini razı etmiş olacaklardı ve dünya ve ahiretteki azaplardan kurtulacaklardı.

Yüce Allah (cc), Kur'an'da ne bildirmişse insan mutlaka onunla karşılaşacak ve onu görecektir. Yüce Allah (cc) ne buyurmuş ise o, kesin bilgidir ve insan bu kesin bilgi ile hayatını düzenlerse kendisine vaat edilen sonuçları elde edecektir. Kur'an'da kapalılığa, karışıklığa ve tereddüde yer yoktur. Kur'an, gereğince okunduğu, kavramları asıllarına uygun öğrenildiği zaman kişiler, kesin bilgi ile Tevhidi esasları, şirki ve küfrü bileceklerdir.

5- Elbette kesin bilgi ile bilseydiniz;

Elbette kesin bilgi olan Kur'ani esaslar gereği gibi bilinseydi, bu durumda Rab'lerine eş koşan kişiler, kendilerini ateşe götürecek, şiddetli azaba sürükleyecek her şeyi bilecek ve karşılaşacakları durumları göreceklerdi. İnsanlar, kesin bir bilgi olan Kur'an'ı kesin bilgi ile bilselerdi, yüce Allah'ın dininde olmayan uydurmaları, bu din üzerine uydurulmuş yalanları çok iyi bileceklerdi.

İnsanlar, kesin bilgi olan Tevhidi esasları bilselerdi o zaman, kendilerine Rab'leri tarafından verilen nimetler ile övünmenin, bunları çoğaltmak uğruna kulluk görev ve sorumluluğunu unutmanın, insanı cehenneme götüren kuru ve boş kuruntular yüzünden Rab'lerine şirk koştuklarını göreceklerdi. İşte o zaman Rab'lerine karşı yaptıkları aşırılıkları ve koştukları eşlerin karşılığında hak ettikleri cezaları da göreceklerdi.

6-7- Mutlaka cehennemi görürdünüz. Sonra onu kesin olarak gözle göreceksiniz.

Yüce Allah (cc) ne buyurmuş ise o, kesin bilgidir ve insan bu kesin bilgi ile hayatını düzenlerse kendisine vaat edilen sonuçları elde edecektir. Kur'an'da kapalılığa, karışıklığa ve tereddüde yer yoktur.

Yüce Allah'ın bildirdiği her şey en doğru ve kesin olan bilgidir. Bu doğru ve kesin bilgi ile donanan insanlar, yüce Allah'ın bildirdiği her şeyi bizzat görüyor ve yaşıyor gibi hareket edeceklerdir. İşte bu imandır. İman, inanılan esasları, bilgi bağlamından çıkarıp hayatın içerisinde canlı olarak yaşamaktır. İşte o durumda insanlar, cenneti de cehennemi de adeta gözleriyle görecekler ve davranışlarını ona göre düzenleyeceklerdir.

Kesin bilgi olan ilahi mesajdan hareket eden kimseler, ilmel yakin gördükleri cennete girmek, oradaki güzelliklere ulaşmak için canla

başla daha çok çalışacaklar ve hayatları pahasına da olsa Tevhidi ilkelerden taviz vermeyeceklerdir. Aynı şekilde cehennemi ilmel yakin gördükleri için de ondan uzaklaşmak, ona girmemek için azami dikkat gösterecekler ve Rab'lerine şirk koşmaktan kaçınacaklardır.

Cehennemi kesin bir gözle gören kimseler, ister istemez, Rab'lerinin kendilerine bildirdiği ilahi mesaj doğrultusunda hareket edecekler, düşünce, söz ve davranışlarını Tevhidi ilkeler doğrultusunda düzenleyeceklerdir. Onlar, aksine bir hareketin kendilerini, ilmel yakin gördükleri cehenneme sürükleyeceğini çok iyi bilirler. Bu nedenle azami dikkat göstererek Rab'lerinin kendilerine bildirdiği ilahi mesajın gereğini yapmaya çalışırlar. Çünkü o gün bu ilahi mesajdan sorgulanacaklardır.

8- Sonra o gün, nimetten sorulacaksınız.

Kıyamet gününde insanlar, elbette Rab'lerinin dünya hayatında kendilerine verdiği her şeyden sorgulanacaklardır. O gün insanlardan, kendilerine verilen nimetleri nasıl kullandıkları, bu nimetleri ne yaptıkları konusunda sorular sorulacaktır. Şayet verilen nimetler, nimeti veren yüce Allah'ın belirlediği kurallara göre kullanılmamışsa bu durumda insanlar, gözleriyle görmüş gibi, çok iyi bildikleri cehenneme sürükleneceklerdir.

İnsanlar, öncelikle Tevhidi ilkelerden ve ilahi mesajdan sorgulanacaklardır. Çünkü en büyük nimet hiç kuşkusuzdur ki yüce Allah'ın gönderdiği Tevhidi esaslardır, yani İslâm nimetidir. İslâm, dünya hayatında insanca yaşamanın esaslarını ortaya koyan, verilen dünyevi maddi nimetlerin nasıl kullanılacaklarını belirten, insanın kendi nefsine, diğer nefislere ve Rabb'ine karşı sorumluluklarının ne olduğunu açıklayan en büyük nimettir.

İslâm, dünya hayatında insanca yaşamanın esaslarını ortaya koyan, verilen dünyevi maddi nimetlerin nasıl kullanılacaklarını belirten, insanın kendi nefsine, diğer nefislere ve Rabb'ine karşı sorumluluklarının ne olduğunu açıklayan en büyük nimettir.

İnsanlar, Rab'lerinden kendilerine indirilen en büyük nimet olan ilahi mesaja uymuşlar, İslâmi kurallar doğrultusunda hayatlarını düzenlemişlerse bu durumda Rab'lerinin kendilerine müjdelediği ve kesin bir bilgi ile bildikleri ve dünya-

daki nimetlerden çok daha iyi olan cennetteki nimetlere kavuşacaklardır. Ancak insanlar, Rab'lerinin kendilerine bildirdiği kurallar doğrultusunda yaşamamış, verilen dünyevi nimetleri, bu esaslara göre kullanmamış ve üstüne üstlük kendilerine verilen nimetlerle şımarıp azmışlarsa bu durumda ilmel yakin bildikleri cehenneme gireceklerdir.

Rabb'imizden dileğimiz yalnızca şudur:

"(Ey Rabb'imiz), Nimet verdiğin kimselerin yoluna ilet, kendilerine gazap edilmiş olanların ve sapmışların yoluna değil." (Fatiha, 7)

"Beni (ve bütün Müslümanları) nimet cennetinin varislerinden kıl." (Şuara, 85)

Mü'minin namaz kılması, balığın sudaki, kuşun havadaki durumu gibidir. Mü'min için namaz, ağaç için su, insan için hava, canlı için gıda gibidir. Abdest ile beden dinlenir, namaz ile ruh huzura kavuşur.

Kur'âni Dâvetin Gür Sesi

www.mucahede.com

TEVHİD: Yüce Allah'ın, kişinin düşünce söz ve davranışları üzerinde tek ve yegâne ilah, rab ve hâkim, üstün ve sınırsız otorite ve söz sahibi olmasıdır. İşte bu, yüce Allah'ın tek ilah olarak kabul edilmesi ve O'nun dışındaki ilahların reddedilmesidir.

Tevhid inancına sahip olan bir kimse, hiçbir konuda ve hiçbir şekilde iman ettiği esasların dışında düşünmez, konuşmaz, hareket etmez/edemez. Aksi halde Tevhid inancını zedeler ve şirke düşer.

Düşünce, söz ve davranışı üzerinde başkalarına söz hakkı vermek apaçık şirktir. Kişi, hayatını İslam'a göre yaşamıyorsa ameli şirktedir, vahyi önceleyip anlatmıyorsa sözel şirktedir, Tevhidi esaslar doğrultusunda mücadele etmeyi düşünmüyor ya da düşünce planında başka kişi ve ideolojiler yer veriyorsa düşünsel şirktedir demektir.